

spoisthaberler

TMMOB Şehir Plancıları Odası
İstanbul Şubesi
Elektronik Bülteni
Ağustos – Eylül – Ekim 2009

ATAKÖY SAHİLİNİN SATIŞINA KARŞI PLATFORM TOPLANTILARINA KATILDIK

Üyesi bulunduğumuz Bakırköy Sahil Platformu Hukuk ve Basın Komisyonu Ataköy sahildeki 564 Ada – 158, 161, 162 parsellerin TOKİ tarafından satışa sunulması hakkında Mimarlar Odası Bakırköy Temsilciliği'nde 4 Ağustos 2009 tarihinde toplandı. Toplantıya Şubemizi temsilen Yılma Karatuna katıldı. Planlama süreci ve kararlarının incelendiği, satışın ve planın iptali için nelerin yapılabileceğinin ve ne gibi önlemler alınabileceğinin tartışıldığı toplantıda Ataköy ve çevresinin jeolojik bakımdan deprem riski taşıdığından dolayı emsal artırımının doğru bir hareket olmayacağı, satışa sunulan parsellerden birinde tarihi Baruthane ve yakın çevresi ile Bizans sarayları kalıntıları gibi eserler dolayısıyla söz konusu arazinin Arkeolojik Sit Alanı olarak tescil ettirilmesi gerektiği, brüt parsel üzerinden verilecek emsalın ve kıyıda 72 m. yükseklik verilmesinin şehircilik ilkelerine ters düşeceği tarafımızca vurgulanmıştır.

HARİTA KADASTRO MÜHENDİSLERİ ODASIYLA GAYRİMENKUL DEĞERLEME GÜNLERİ HAKKINDA TOPLANDIK 4 Ağustos Salı

Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası'nın 20-21 Kasım ayında Sait Halim Paşa yalısında düzenleyeceği Taşınmaz

Değerleme Günleri etkinliğinin içeriğini ve etkinliğe Şubemizin yapacağı katkısı konuşmak üzere HKMO İstanbul Şube Sekreteri Mehmet Hışır ile Şubemiz yönetim kurulu bir araya geldi. Özellikle Kentsel Dönüşüm ve Değerleme konusunun ve Değerleme alanında şehir plancılarının karşılaştığı sorunların konuşulduğu toplantıya Şube Başkanı Erhan Demirdizen, Şube Sekreteri Tayfun Kahraman ve Yönetim Kurulu üyesi Nazan Özbaydar'ın yanısıra üyemiz Öner Açıklık ve HKMO üyesi Uğur Girişken katıldı.

Yönetim Kurulumuz tarafından yapılan değerlendirme de; gayrimenkul sektöründe sektörün %13 istihdamını karşılayan meslektaşlarımız tarafından hazırlanacak olan bildiri ile etkinliğe katılım gösterilmesine karar verildi.

BEYOĞLU KENTSEL SİT ALANI 1/1000 ÖLÇEKLİ KORUMA AMAÇLI UYGULAMA İMAR PLANI TOPLANTISINA KATILDIK

Beyoğlu Kentsel Sit Alanı Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı bilgilendirme toplantısı 13 Ağustos Perşembe günü saat 14:00'te Beyoğlu Belediyesi'nde gerçekleşti. Toplantıya Şubemizi temsilen II. Başkan Pınar Özden, Yönetim Kurulu Üyesi Öznur Akalın ve Şube Sekreter Yardımcısı Akif Burak Atlar katıldı.

Toplantı, Beyoğlu Kentsel Sit alanında yapılmakta olan 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Plan çalışması hakkında bilgilendirme niteliğindedir. Plan çalışması öncesi gerçekleştirilen analiz çalışmalarının detaylı sunumundan sonra soru-cevap şeklinde devam eden toplantıda 1/5000 Plan için yapılan itirazların henüz değerlendirilmeden 1/1000 plan sürecinin başlaması toplantıda ortak itiraz noktası oldu, itirazlar daha çok 5000 kararlarına yönelikti. P. Pınar Özden, toplantıda ortak bir dil oluşturulamaması üzerine meslek odalarının ve halkın farklı toplantılarla bilgilendirilmesi gerekliliğinin altını çizdi.

Katılımcılardan 1/1000 plana ilişkin önerilerin yazılı olarak Şehir Planlama Müdürlüğüne iletilmesi istendi.

ÇEVRE DÜZENİ PLANINA İTİRAZ ETTİK

15 Haziran 2009 tarihinde onanarak 17 Temmuz 2009 tarihinden itibaren askıya çıkarılan ve askı süresince yaptığımız toplantılarla sürekli gündemde tuttuğumuz 1/100.000 ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı'na itiraz ettik. İtiraz dilekçemizi aşağıda yer almaktadır.

T.C.

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

İMAR VE ŞEHİRCİLİK DAİRE BAŞKANLIĞI

Şehir Planlama Müdürlüğü'ne,

Konu: İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca 15 Haziran 2009 tarihinde onanarak 17 Temmuz 2009 tarihinden itibaren askıya çıkarılan 1/100 000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'na ilişkin itirazlarımız.

13.02.2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi'nin 103 sayılı kararıyla kabul edilen ve 15.06.2009 tarihinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı tarafından onaylanan 1/100.000 ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı 17.07.2009 tarihinde askıya çıkarılmıştır. Plan şubemiz tarafından incelenerek aşağıdaki hususlarda plana ilişkin itirazlarımız oluşturulmuştur:

Planlama döneminde mer'i planlar, mevcut boş alan ve yapı stoku, doğal ve yapay eşikler dikkate alınarak İstanbul İli için itiraz konusu Plan tarafından 16 milyon kişilik nüfusun belirlendiği anlaşılmaktadır. Bu çerçevede, mevcut dokuya yerleştirilebilecek ek nüfusun (emme kapasitesi) yaklaşık 1 milyon kişi olduğu, yeni gelişme alanlarına yerleşebilecek ek nüfusun ise yaklaşık 2,5 milyon olarak belirlendiği görülmektedir.

Plan tarafından öngörülen 16 milyon kişilik hedef nüfus ile 22-25 milyon kişi arasında

olacağı tahmin edilen projeksiyon nüfus arasında kabul edilemez bir fark bulunmaktadır. Projeksiyon nüfusunun üst değeri olarak belirlenen 25 milyon kişinin gerçekleşmesi halinde, önümüzdeki 20 yıllık dönemde İstanbul nüfusu iki katına çıkmış olacaktır. Projeksiyon nüfusundaki söz konusu yüksek değerlerin yeniden irdelenmesi, makul nüfus hedeflerinin tanımlanması bakımından da önemlidir.

Öte yandan, Plan'ın hedef nüfusunun, "doğal eşiklerin çok sınırlı olarak aşıldığı, yeterli seviyelerde ve nitelikte donatı alanı karşılayabilecek ve deprensellik açısından rasyonel yerleşme yoğunluklarının getirilebildiği bir plan senaryosunun sonucu" olarak sınırlandırılmaya çalışılması doğru bir yaklaşım olmakla birlikte, projeksiyon nüfusuna ilişkin 'en kötü senaryo'nun gerçekleşmemesi ve nüfus artışının sınırlandırılması hedefine ulaşılması için hangi uygulama araçlarının tanımlandığı belirsizdir.

İtiraz konusu Plan'ın tekrar değerlendirilmesi gereken kararlarından biri konut gelişme alanları ile ilgilidir. Konut alanları mevcut durumda 54.620 hektar iken itiraz konusu Plan ile ek 11.760 hektar gelişme alanı düzenlenmiş bulunmaktadır. Meskun alanlar belirlenirken mevcut boş konut stokunun değerlendirildiği ifade edilmektedir; ancak bu meskun alanların tespitinde sıhhileştirilmesi de öngörülen (Plan Raporu s. 608) plansız ve sağlıksız yapılaşmış alanlar ile yerleşimin bir parçası olarak değerlendirildiği ifade edilen (Plan Raporu s.583) 2b niteliğindeki alanlardaki plansız yapılaşmış alanların hesaba katılıp katılmadığı hususunda bir açıklık bulunmamaktadır.

Özellikle Silivri ve Sazlıdere Bölgelerinde yer alan konut gelişme alanları mevcut mutlak tarım toprakları üzerinde yer aldığından, önemli çekincelerimizden birini oluşturmaktadır. Plan raporu doğal kaynakların sürdürülebilirliği ilkesini esas kabul ederken öte yandan "*batıdaki yeni gelişme alanlarında mutlak korunması gerekli tarım topraklarının sınırlı kullanılması*"nın söz konusu olduğunu ifade etmektedir (Plan Raporu, s.617).

Gelişme konut alanlarının iki yaka arasındaki dağılımını incelediğimizde oranların çarpıcı olduğu görülmektedir. Plan'da 11.645 hektar.

gelişme alanının 11.260 hektarı Avrupa Yakası, 385 hektarı Anadolu Yakası'nda önerilmiştir (Plan Raporu s.610). 11.260 hektarlık gelişme alanlarının ağırlıklı olarak mevcutta da hızlı bir gelişme eğilimi gösteren Silivri–Büyükçekmece Gölü aksına yerleştirilmesi, Silivri bölgesi için öngörülen diğer fonksiyonlarla birlikte düşünüldüğünde, bölgedeki yapılaşmanın endişe verici boyutlara ulaşabileceği ve uzun süreden bu yana zaten tehdit altında olan nitelikli tarım topraklarını daha da ciddi boyutlarda tehdit edeceği söylenebilir.

Buna ek olarak, itiraz konusu Plan'ın konut gelişme alanı olarak belirlediği 11.645 hektar yüzölçümlü alanın mekansal dağılımında geçtiğimiz yıllarda TOKİ ve KİPTAŞ tarafından yapılan yer seçimlerinin büyük ölçüde belirleyici olduğu tespit edilmiştir. Kayabaşı, Ispartakule, Hadımköy bunların başında gelmektedir. Mevzii imar planları ve/veya imar planı değişiklikleriyle oluşturulan ve çoğunluğu şehircilik ilkelerine aykırılık savıyla dava konusu olan bu konut alanlarının itiraz konusu Plan'a aktarılmış olması hususu plan kademelenmesi bakımından olumsuz bir durum yaratmaktadır. Plan bütünlüğü açısından, İstanbul Çevre Düzeni Planı'nda koruma ve gelişme alanlarının özellikleri dikkate alınarak gelişme konut alanlarının belirlenmesi yaklaşımı yerine, TOKİ ve KİPTAŞ'ın geçtiğimiz yıllarda noktasal kararlar ile geliştirdiği konut projelerinin aynen kabul edilmesi açıklanabilir bulunmamaktadır.

İtiraz konusu Plan'ın üzerinde durulması gereken önemli kararlarından biri de sanayi alanlarının desantralizasyonuna yönelik kararlardır. Plan, İstanbul için kabul ettiği vizyon doğrultusunda öngördüğü yapısal dönüşümün gereği olarak başta MİA ve çevresi olmak üzere kent içinde yer alan sanayinin desantralizasyonunu esas almaktadır.

Kuşkusuz ki, plansız sanayileşmeye dayalı kentleşmenin İstanbul'a ve ülkemiz kentleşmesine zararlarının olduğu planlama esasları bakımından genel kabul gören bir değerlendirmedir. Bölgeler arası eşitsiz gelişmenin de başlıca nedenlerinden biri sanayi gelişmesinin İstanbul metropoliten alanı ve yakın çevresinde yoğunlaşmış olmasından kaynaklanmaktadır. Bu nedenlerle İstanbul'da

sanayi gelişmesinin kontrol altına alınması ve mevcut sanayi alanlarının yeniden değerlendirilmesi elzemdir.

Ancak, ülkemiz ekonomisinin yarısından fazlasını oluşturan İstanbul metropoliten alanındaki mevcut sanayi alanlarının desantralize edilmesine yönelik planlama kararları verilirken detaylı sektörel analizlerin yanında toplumsal etkilerinin de değerlendirileceği kapsamlı çalışmalar yapılması gerekmektedir. Başka bir ifadeyle, İstanbul'da yer alan mevcut sanayi alanlarının konum olarak incelenmesi paralelinde sektörel bakımdan da incelenmesinde yarar bulunmaktadır. Böyle bir inceleme sonucunda sektörel ve alansal değerlendirmelerin birlikte yapılması mümkün olabilecektir. Plan Raporu incelendiğinde ve Odamıza ulaşan bilgiler dikkate alındığında, ilgili sektörlerin temsilcileri ile de gerekli değerlendirmelerin yeterince yapılmadığı anlaşılmaktadır.

Öte yandan, taşınacak sanayi yapılarının boşalttığı alanların belirlenen küresel vizyon çerçevesinde yapılandırılacak hizmet sektörünün kullanımı için değerlendirileceği de itiraz konusu Plan'ın öngörülmesi arasında yer almaktadır. Benzer deneyimi yaşamış Kuzey Amerika kentlerinin bu sosyo-ekonomik dönüşümü ağır toplumsal bedeller ödeyerek atlattığı bilinmektedir. Bu nedenle, bu tür bir sosyo-ekonomik dönüşümün ağırlıklı olarak alansal kullanım kararları ile sınırlı olarak ele alınması, farklı toplumsal etkilerinin önceden irdelenmemesi ve gerekli tedbirlerin planlanmaması büyük bir hata olacaktır. Plan Raporu incelendiğinde bu nitelikte bir çalışmanın yapılmadığı düşünülmektedir.

Planla birlikte Merkezdeki sanayi alanlarının desantralizasyonu ile boşalacak alanların bilgi ekonomisi, kültür endüstrileri ve hizmetler sektörüne yönelik kullanılacağı belirtilmekle birlikte bu şekilde oluşacak çekim merkezleri için Silivri ile Tuzla–Kurtköy bölgeleri öngörülmektedir.

Planda kent merkezinin yeniden kademelenmesi ve alt bölgelerin belirlenmesi amacıyla Avrupa Yakası'nda Silivri'de, Anadolu Yakası'nda ise Kartal ve Orhanlı'da yeni çekim merkezleri tanımlanmaktadır.

Plan raporu Haydarpaşa Limanı için fonksiyon değişikliği öngörmekte ve Ambarlı Limanının kapasitesinin yetersiz olduğunu vurgulamaktadır. Bu ve Ambarlı Limanının yetersizlikleri doğrultusunda önerilen yeni Liman için Gümüşyaka'da yer seçilmiştir.

Silivri kent merkezinin etrafında birinci derece merkezin geliştirilmesine yönelik plan kararları raporun genelinde tekrarlanmaktadır. Merkez "Üst Düzey" olarak tanımlanmakta ve kentsel yapılanmayla birlikte "Teknoloji geliştirme bölgesi, fuar, kültür ve kongre merkezi, turizm alanı ve bilgi ekonomisi yoğunlaşma alanı gibi tanımlar öngörülmektedir.

Çevresel Sürdürülebilirlik açısından koruma alanları başlığında da belirtildiği üzere, Silivri Bölgesinde yoğunlaşan tarım toprakları ekolojik tabanlı doğal alanların başında gelmektedir. Bir başka tabirle Tarım niteliği korunması gerekli olan bu alanların, Silivri'deki yapılaşma ve artan yoğunlukla birlikte tehdit altında kalacağı görülmektedir. Rant odaklı yatırımlara elverişli bir gelişim senaryosu ve beraberinde getireceği spekülasyon baskısı ile bu alanların korunması mümkün olmayacaktır. Plan raporunda Çevresel Sürdürülebilirlik açısından korunması gereken alanlar arasında ilk sıralarda yer alan Silivri için öngörülen bu gelişme stratejileri, planın kendi içinde çeliştiğini ortaya koymaktadır.

Yukarıda belirtilen tüm fonksiyon ve tanımlara ek olarak Silivri'de yer alması öngörülen Üçüncü Havaalanı DLH'nin talebiyle Plan'da yer bulmaktadır. Bu karara gerekçe olarak İstanbul Atatürk ve Sabiha Gökçen havalimanlarının 2020'li yıllarda oluşacak havayolu trafiğini karşılayamayacağı gösterilirken, Sabiha Gökçen ve Atatürk havalimanlarının kapasitesini artırma seçeneği ve Silivri'ye 25 km. uzaklıkta bulunan Çorlu yerleşim bölgesindeki havalimanının varlığı göz ardı edilmiştir. Kaldı ki, Silivri bölgesinde yapılacak bir havaalanı konusu bugüne kadar herhangi bir ulaşım ve planlama çalışmasında da yer almamıştır. Bu karar, en başta da belirtildiği üzere, korunması gereken tarım arazilerini ve su havzalarını tehdit edecek şekilde gelişme eğilimini körükleyecek bir karardır. Ayrıca, itiraz konusu 1/100 000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı'nın diğer ulaşım

ve yerleşme kararları ile bütünlük oluşturamamaktadır.

Bu nedenlerle, itiraz konusu Plan ile Silivri bölgesinde önerilen üçüncü havaalanının, hem tarım alanları ve içme suyu havzalarının korunması hem de Plan'ın bütünlüğü açısından kaldırılması gerekmektedir.

Plan bütününde alınan sektörel ve mekansal gelişim kararlarında lojistik alanların önem taşıdığı görülmektedir. Lojistik alanlarda yer alabilecek fonksiyonlar plan notlarında belirlenmekle birlikte; lojistik sahalar içerisinde depolama, dağıtım ve ilişkili şirketlerin yer alacağından bahsedilmekte; ancak üretim faaliyetinin yapılmayacağına dair açık bir hüküm bulunmamaktadır. Bu husus, önceden hesaba katılmamış üretim faaliyetlerini kısıtlayıcı net bir ifade içermediğinden sakıncalı görülmektedir.

Plan Raporunda "*sanayinin içmesuyu havzaları ve kentin tüm doğal yapısını tehdit eden kuzeye gelişme eğilimini tetikler etkisi, sanayinin kent dışına yönlendirilmesini zorunlu hale getirmektedir*" ifadesi yer almaktadır (Plan Raporu, s. 625). Bu bağlamda, planın Hadımköy'de Odamızca da daha önceden dava konusu edilen 1/50 000 Ölçekli Metropolitan Alan Planı Değişiklikleri ile getirilen yoğun sanayi alanı ve lojistik alan fonksiyonlarının korunduğu görülmektedir. Genel olarak "doğal ve kırsal karakteri korunacak alanlar" kapsamında kalan bu bölgede alınan kararlar, tam olarak Plan Raporunun ifade ettiği şekilde, Sazlıdere ve Büyükçekmece İçmesuyu Havza sınırlarının ortasında bir koridor şeklinde kuzeye doğru genişlemeyi tetiklemektedir ve Plan'ın kendi içindeki çelişmesini yansıtmaktadır. İçme suyu havzalarında yoğun yapılaşma baskısı yaratacak olan söz konusu sanayi ve lojistik alanlarının Plan'dan kaldırılmaması halinde tafisi güç zararlar oluşacaktır.

1/100.000 ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı kamuoyunca 2B alanları olarak nitelendirilen, 6831 sayılı Orman Kanununun 2. maddesi b bendine göre orman alanı sınırlarına çıkarılan alanlara ilişkin dört farklı kullanım kararı geliştirmiştir. 2b alanlarından kentin içinde kalan ve halihazırda yapılaşmış olan alanları tanımlayan karar; bu alanları

yerleşimin bir parçası olarak değerlendirmekte ve bu alanlardan havza içinde kalanları “havza içi rehabilite edilecek alan”, havza sınırları dışındakileri ise “gelişimi ve yoğunluğu denetim altında tutulacak alan” lejantına almaktadır. Her iki kullanım kararı da ”gelişmesi ve yoğunluğunu denetim altında tutmak” ya da “rehabilite etmek” gibi araçlarla plansız sahaları tanımlamakta ve mevcut yasadışı yapılaşmayı meşrulaştıracak bir niteliktedir. Söz konusu 2B alanlarının ormanla bütünleştirilmesi ve tarım arazisi olarak korunması yönünde de kararlar geliştiren planın, kaçak yapılaşmalara imar affi niteliğindeki bu kararı kabul edilebilir değildir.

1/100.000 ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı'nın içme suyu havzaları içinde kullanım kararlarını düzenleyen hükümleri havza içinde iki ayrı alan tanımlamaktadır: Havzaların mutlak ve kısa mesafelerini işaret eden Havza İçi Yapı Yasaklı Alan ve “yerleşilebilir alan” olarak tanımlanan Havza İçi Rehabilite Edilecek Alan. Bunlardan havza içi rehabilite edilecek alan tanımında sanayi ve lojistik faaliyetlere izin verilmeyeceği; mevcutların ise havza dışına taşınacağı kararı yer almakta; bununla birlikte mevcut konut yoğunluğunun azaltılmasına ya da konutların desantralize edilmesine yönelik bir hüküm getirilmemektedir. 2007 yılı sonu itibariyle su toplama havzalarında yaşayan nüfusun 1.015.947 kişi olduğu ifade edilerek, bu sayının “önümüzdeki dönemde en fazla” 1.090.000 kişiye çıkacağına öngörüldüğü belirtilmektedir (Plan Raporu, s. 595). Yoğun bir yapılaşma baskısı altında olan İstanbul'un içmesuyu havzalarında “rehabilitasyon” öngörüsünün sanayinin desantralizasyonu ile sınırlı kalmaması, havza nüfuslarının sistemli bir şekilde alandan desantralize edilmesine ve böylelikle bu alanların rehabilitasyonuna yönelik politikaların Plan ile belirlenmesi gerekmektedir.

İtiraz konusu Plan'ın turizm sektörüne ilişkin kararlarında kruvaziyer turizminin İstanbul'un değerlendirmesi gereken bir turizm çeşidi olduğu ifade edilerek, Plan kararlarında, faal durumda olan Galata (Salıpazarı) Limanı'na ek olarak “Haydarpaşa ve Zeytinburnu limanlarının kruvaziyer liman olarak hizmet vermesi; bunlara ilave olarak Kartal'da kruvaziyer liman oluşturulması planlanmıştır”

(Plan Raporu,, s.678) denilmektedir. Plan lejantında “kruvaziyer liman” gösterimi olmayıp; plan hükümlerinde de kruvaziyer limandan bahsedilmemekte olup, liman geri kullanım sahasına ilişkin açıklama getirilmemektedir.

Bilindiği üzere “kruvaziyer liman” tanımı 2005 yılında 3621 Sayılı Kıyı Kanunu'nda yapılan bir değişiklikle tanımlanmış ve ilgili yönetmelik düzenlemeleri Odamızca da dava konusu edilmiştir. Bu tanıma göre Kanunun özünde yer alan kamusal kullanım esasına da aykırı bir şekilde yapılaşmanın yasak olduğu kıyılarda yüksek yoğunlukta yapılaşmaya ve konut dışında her türlü fonksiyona izin verilmektedir. Bu anlamda itiraza konu Plan'ın İstanbul'un kıyı alan düzenlemelerine ilişkin aldığı kararlarda bu çelişkiyi aşarak, kıyıların kentin bütününe hizmet edecek şekilde kamusal kullanım esasına uygun bir şekilde yönlendirici olması beklenmektedir.

Buna ek olarak, Kruvaziyer Liman fonksiyonu tanımlanan alanlardan faaliyetini sürdürmekte olan Galata (Salıpazarı) Limanı'nın ve yapılması öngörülen Haydarpaşa Liman alanının; gerek yaşanan büyük yolcu gemilerinin İstanbul'un silüetine olan olumsuz etkisi, gerek kruvaziyer limanın söz konusu tarihi merkezlerde oluşturacağı yoğun kentsel trafik ve yukarıda da ifade edildiği üzere kruvaziyer liman sahasında alışveriş merkezi, ofis, konaklama vb. çeşitli fonksiyonların yaratacağı ayrıcalıklı yapılaşma hakları açısından sakıncalı bulunmaktadır. Bir yandan planlama çalışmaları başlayan Haydarpaşa Gar, Liman ve Geri Sahasını yeniden işlevlendirmek üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından arama toplantıları yapılırken ve bu konuda acele edilmeyeceği ilgililerce ifade edilmişken, Çevre Düzeni Planında bu alana ilişkin olarak Kruvaziyer Liman kararı getirilmiş olması, koordinasyonsuzluğun ya da izlenen yolda samimi olunmadığının bir göstergesi olarak kabul edilmektedir.

Kruvaziyer liman fonksiyonu verilen bir başka alan da yine Odamızca 2007 yılında dava konusu edilen Zeytinburnu (planda Zeyport olarak adlandırılan) liman sahasıdır. Projenin Tarihi Yarımada Silüetine olan etkisi ve yaratacağı trafik baskısı dışında yine Kıyı Kanunu'na aykırı bir şekilde denizin yaklaşık

500 ha doldurulmasını öngören imar planı mahkeme kararı ile iptal edilmiştir. Söz konusu yargı kararlarına rağmen aynı alanda kruvaziyer liman yapılaşmasının 1/100 000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı tarafından da öngörülmüş olması yargı kararlarına aykırıdır.

İtiraz konusu Plan ile Marmara Denizi üzerinde günübirlik turizm, rekreasyon, eğlence, festival, toplantı gibi etkinliklere yönelik yapay adaların oluşturulması yönündeki Plan kararının gerekçesi anlaşılammıştır. Bu karar, önceki yıllarda gündeme gelen “dev Semazen heykeli, Haydarpaşa’ya Fatih heykeli” gibi önerileri akla getirmektedir. İstanbul’un sahip olduğu ve korunması gereken doğal değerler ve tarihi doku özelinde düşünüldüğü zaman bu eşsiz doğal ve tarihi doku ile yarışır ve onun önüne geçer nitelikteki bu tür kararlar, evrensel koruma ilkeleriyle çelişki yaratmakta, bu konuda imzalanmış uluslararası sözleşmeleri göz ardı etmektedir. Ancak dünyanın en önemli tarihi şehirleri bile cazibe merkezleri yatmanın yollarını aramaktadır. Bu nedenle İstanbul için geliştirilecek cazibe merkezleri, İstanbul’un tarihi geçmişine, özgün kimliğine, evrensel ve doğal değerlerine saygılı tasarlanmak zorundadır. Bu türden geçmişleri olmayan yeni şehirler için geliştirilen modellerin, İstanbul için bir örnek teşkil edemeyeceği unutulmamalıdır.

Tarihi Yarımada içinde kalarak fonksiyonun yoğunluğunun azaltılarak devam ettirilmesi öngörülmektedir” (Plan Raporu, s.609) ve *“...yoğun konut dokusunun arasında kalan ve bu nedenle genişleyemeyen Şişli Etfal Hastanesi de Seyrantepe’de TEM’in kuzeyinde önerilen kentsel ve bölgesel donatı alanına taşınacaktır”* (Plan Raporu, s.658) denilmektedir. Hastanelerin yer seçim kriterleri değerlendirildiği takdirde bu kararların şehircilik ilke ve esaslarıyla örtüşmediği açıkça görülecektir. Sağlık tesislerinin Kent merkezine yakın, ulaşılabilirliği güçlü, kent mekanı ile ilişki düzeyi yüksek alanlarda yer seçmesi hastaların, hasta yakınlarının ve çalışanların hem hastanelere hem de hastanelerle ilişkili hizmet üreten yan sektörlerle ulaşımında birincil rol oynamaktadır.

Planda söz konusu taşıma işlemlerinin gerçekleştirilmesi durumunda kent merkezinde

oluşacak mekanların tekrar kamusal donatı alanı olarak kullanılması yönünde bir karar geliştirilmemesi, bu kararların üstün kamu yararı ilkesi göz ardı edilerek alındığını ve bu tesislerin kent mekanı ile ilişkisinin değil rantsal değerinin hesaplandığı anlaşılmaktadır.

“İstanbul’un vizyonu” çerçevesinde plana ana kararlarından biri olarak giren ekonomik sektörel yapı ve bu yapının istihdam oranlarındaki yansımaları planın içeriğiyle çelişir niteliktedir. Plan raporunda *“Plan’ın ‘donanımlı, motive edilmiş, yoğun ve yüksek verimliliği olan işgücünün geliştirilmesi’ yaklaşımı doğrultusunda; İstanbul’un imalat kökenli kayıtlı ve kayıt dışı istihdam yapısının kapsamlı bir program dahilinde ve kademeli olarak hizmetler sektörüne dönüştürülmesi; bilgi temelli ekonomik yapıya geçişi destekleyecek teknoloji geliştirme alanlarının ve üniversitelerin kentte yer seçmesi”* kararlarının verildiği ifade edilmektedir (Plan Raporu, s. 569). Söz konusu istihdam yapısına ilişkin nominal değerler plan raporunda yer almamakta; dolayısıyla oransal olarak ifade edilen değişimin sayısal boyutu görülememektedir. Bununla birlikte İstanbul’un bilim, kültür ve finans merkezi olması şeklinde özetlenebilecek planın genel öngörüsü doğrultusunda istihdamın sektörlere göre dağılımı 2023 yılı için toplamda sanayi %25, tarım %5 ve hizmet %70 olarak belirlenmiştir. Bu oranlar plan raporuna veri teşkil eden 2000 yılı istihdam dağılımına göre sırasıyla yaklaşık olarak sanayide %22’lik, tarımda % 38’lik bir düşüşe; hizmet sektöründe ise %17’lik bir artışa işaret etmektedir.

Kamuoyunda planın sanayiye desantralize etmediği yönünde açıklamalar yer alırken; plan raporunun birçok yerinde sanayinin kent çeperlerine ve il sınırları dışına desantralizasyonundan bahsedilmektedir. Bu “mekansal” hareketin sonucu olarak sanayi sektöründe çalışan nüfusun da desantralizasyonu; yukarıda alıntılanan ifadeler doğrultusunda ise bu nüfusun “değişimi” öngörülmektedir. Tekrar edecek olursak, plan raporunda istihdam projeksiyonu oransal değerlerle ifade edilmiş; mevcut ve öngörülen çalışan sayıları belirtilmemiştir. Bu değerlerin yer almaması plan raporunun bir eksikliği olup; oransal değerler üzerinden azalan istihdam payının bir açıklaması da bulunmamaktadır.

Bununla birlikte plan bir yandan kırsal yerleşimlerin ekonomilerinin güçlendirilmesi yönünde en önemli faktörü tarımsal verimliliği arttırmak (Plan Raporu, s.612-613) olarak ifade ederken; diğer yandan tarım üretiminin desteklenmesi yönündeki politikaları cılız bırakarak buradaki istihdamın günümüz koşullarından daha düşük bir yüzdede olmasını öngörmektedir. Bu tespiti planda 10 numaralı alt bölge olarak gösterilen ve büyük oranda mutlak tarım arazisinin yer aldığı bölgedeki istihdam dağılımlarının yüzde değerlerine bakarak görmek mümkündür. 10 numaralı alt bölgede tarım istihdamı yaklaşık %51 oranında düşerken; hizmet sektöründe yaklaşık %129'luk bir artış görülmektedir. Bu değerler kırsal yerleşimlerin de yoğun olduğu bölgede tarım kapasitesini üretim anlamında bir ekonomik değerden ziyade agro-turizm vb. şekillerde açıklanan tarımın hizmet sektörüne bir girdi oluşturması kabulü göze çarpmaktadır.

Çevreye ve İstanbul'a egemen kılınması istenen turizm fonksiyonuna karşı bir tehdit oluşturduğu düşünülen sanayi alanlarının bir kentsel risk olarak görülerek *sihhileştirilmesi kapsamında desantralizasyonu* kararı mekansal olarak verilmiş iken; planın asıl hazırlanış amacı olan sürdürülebilir yaşamlar ve çevreler oluşturma fikri ve insan hayatı karşısındaki en büyük risk olan depremlere karşı dirençsiz ve nitelsiz mevcut yapı stoğunun rehabilitasyonu hakkında planda yaptırıcı bir hüküm bulunmamaktadır (Plan Raporu, s.729).

Doğal afetler açısından risk taşıyan alanlarda (jeolojik, hidrolojik-hidrojeolojik, sismotektonik/depremsellik kökenli potansiyel tehlike alanları ile erozyon ve yangına hassas alanlar) mikro-bölgeleme çalışmaları yapılması gerektiği (Plan Raporu, s.721) ve alt ölçeklerde bu çalışmaların rapor sonuçlarına göre imar planları hazırlanabileceği (Plan Raporu, s.721) belirtilirken, başta deprem ve yangın olmak üzere diğer afetlere karşı da hassas olan meskûn konut alanları, hastaneler vb. kamu yapıları, ticaret ve turizm gibi yoğun yapılar ve sanayi yapılarının sağlıklılaştırılması (güçlendirme veya yeniden inşa etme) konusunun yaptırıcı bir biçimde ve açıkça dile getirilmesi, bir zarar azaltma stratejik adımı olarak olası afetlerde can ve mal kaybının en aza indirilmesi için büyük önem taşımaktadır.

Belediyenizce 15 Haziran 2009 tarihinde onanarak 17 Temmuz 2009 tarihinde askıya çıkarılmış bulunan 1/100 000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'na ilişkin itirazlarımız yukarıda ayrıntılı olarak aktarılmış olup, yasal haklarımız saklı kalmak şartıyla itirazlarımızın görüşülerek kabulü hususunu arz ederiz.

BEYOĞLU'NDA MUHTARLARLA DİYALOG SAĞLADIK

Beyoğlu 1/5000 ölçekli Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı Kararları ve 1/1000 ölçekli Koruma Amaçlı Uygulama İmar Plan süreci hakkında bilgi vermek üzere Plan sınırları içinde kalan mahallelerin muhtarlarıyla buluştuk. 5 Eylül Cumartesi günü Odamızda gerçekleşen toplantıya Şube II. Başkanı Pınar Özden, Şube Sekreteri Tayfun Kahraman ve Yönetim Kurulu Üyesi Serkan Sınmaz'ın yanı sıra Camiikebir Mahallesi Muhtarı Mehmet Erdoğan, Yahya Kahya Mahallesi muhtarı Talat Kara, Pürtelaş Hasan Efendi Mahallesi Muhtarı Günsel bilgiç, Hüseyinağa Mahallesi Muhtarı Mahmut Polat, Sururi Mehmet Efendi Mahallesi muhtarı Vahit Sezer ve Çatmalı Mescit Mahalle Muhtarı Kadir Güven katıldılar.

1/5000 planını ayrıntılı olarak inceleme fırsatı bulan Muhtarların sorularını detaylı olarak yanıtladığımız toplantıda, 1/1000 plan sürecine nasıl dahil olabilecekleri, plan içeriği ve süreci hakkında bilgi verdik.

9 EYLÜL SEL FELAKETİ HAKKINDA BASIN AÇIKLAMASI YAYIMLADIK

İstanbul'da 9 Eylül'de yaşanan yoğun yağış sonrası Ayamama Deresi'nin taşmasıyla 29 kişinin ölümüne neden olan sel felaketinin ardından Odamızın basına ve kamuoyuna açıklaması:

YAŞADIĞIMIZ SEL FELAKETİ DOĞAYA YAPILAN PLANSIZ MÜDAHALELERİN SONUCUDUR

İstanbul'da her yıl yaşanan su baskınlarına bir yenisi daha eklenerek geçtiğimiz iki gün boyunca yaşanan ve son 80 yılın en büyük yağışı olarak nitelendirilen sel felaketi, çok sayıda can ve mal kaybına sebep oldu. Yoğun yağışlar sonucu oluşan sel ve su baskınları Silivri, Selimpaşa ve İkitelli başta olmak üzere İstanbul'da birçok alanda can ve mal kayıplarına neden oldu. Afet sonrası yapılan açıklamalarda ise, vatandaşlar mağduriyetlerini ve yöneticilerimizden çözüm belediklerini ifade ederken; uzmanlar da yasa dışı ve kontrolsüz gelişimin sadece İstanbul'un değil, doğal tehditlerle iç içe yaşayan her kentin sorunu olduğunu ve olacağının altını çizdiler. Merkezi ve yerel yöneticilerimiz ise sorumluluklarını reddederken çelişkili ve eşgüdümünden uzak açıklamalarda bulundular.

İstanbul'da geçmişten bugüne yaşanmaya devam eden plansızlık ve yasadışı yapılaşma sonucu ortaya çıkan felaketin bedelini can ve malları ile İstanbullular öderken, konu ile ilgili açıklama yapan İstanbul ve Türkiye'nin yöneticileri, vatandaşı yeterli önlem almamakla suçladı. Felaketin sorumluluğunu saptırarak adres şaşırtmaya çalışanlar, selin çevrenin hoyratça kullanılmasının bir sonucu olduğunu öne sürerek bu acı olayın sorumluluğunu yine üstlenmekten kaçındılar.

Onlar sorumluluklarını inkâr ederken İstanbul, uzun yıllardır yaşadığı yasa dışılığın, kontrolsüz gelişimin, alt yapı problemlerinin, denetimsizliğin faturasını bu kez onlarca canını sele teslim ederek ödedi. Tarım alanlarını, su

havzalarını, ormanlarını yapılaşmaya feda ederek doğal yaşamı onarılamaz şekilde tahrip eden, dere yataklarındaki yasadışı yapılaşmaları meşrulaştıran, şehircilik disiplinini görmezden gelenler bugün kendileri reddetse de büyük bir kent suçuna neden oldular.

Doğal tehdidin kaynağı ister aşırı yağmurlar olsun, ister deprem olsun, bir şehir kendini savunamıyorsa ve savunmadığı gibi zafiyetini her geçen gün daha da arttırıyorsa, başta şehir yönetimi olmak üzere her bireyin bu kötü gidişte bir rolü olduğu açıktır. Yıllardan beri gerek belediyelerin gerekse merkezi yönetimin, şehirlerin gelişimi konusunda almış oldukları kararların büyük bir kısmı uzmanları tarafından kabul edilemez olarak nitelendirilmiş ve her defasında da bu eleştiriler akut muhalefet şeklinde algılanarak göz ardı edilmiştir. Özellikle, dere yatakları, su havzaları ve orman içi yapılaşmaların sadece doğal kaynakların yitirilmesi açısından değil, sel ve toprak kayması gibi doğal tehditlerin oluşumunu arttırması yönünden de sakıncalarının altı defalarca çizilmiştir. Bugün geldiğimiz nokta, bir yandan tüm bu eleştirilerin haklılığını en acı şekilde ortaya koyarken, diğer yandan da yerel yöneticilerin acil durumlar karşısındaki acizliğini, bugüne kadar işlemiş oldukları kent suçlarının sonuçlarını ve doğayla pazarlık yapılamayacağını göstermektedir.

Planlama ve denetleme mekanizmalarının etkin kullanımı sayesinde olumsuz sonuçlarının kontrol edilebilir bir boyut kazanabileceği yağışlar vb. doğa olaylarının sel afetine dönüşmesine engel olmaktan aciz kalan, İstanbul'u can kayıplarıyla sonuçlanacak kadar korkunç bir tabloya teslim eden kent yöneticilerini şiddetle kınıyoruz.

TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi olarak, kentin yöneticilerini yasayla kendilerine verilmiş olan görevlerini yapmaya ve vatandaşlarımızı bu görevlerin yerine getirilip getirilmediği konusunda takipçi olmaya davet ediyor, yaşadığımız sel felaketinde mağdur olan vatandaşlarımıza acil şifalar ve hayatını kaybedenler için başsağlığı diliyoruz.

TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi

Yönetim Kurulu

İSTANBUL'A İLİŞKİN İMAR PLANLARI HAKKINDA YAPILAN BİLGİLENDİRME TOPLANTILARINA KATILIMIMIZ SÜRÜYOR

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 13.02.2009 tarihinde kabul edilen ve Başkanlık makamı tarafından 15.06.2009 tarihinde onaylanan 1/100.000 ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı sonrasında 10.09.2009 tarihinde İstanbul 1/25.000 ölçekli Nazım İmar Planı hakkında Odalara ve STK'lara bilgilendirme toplantılarının ilki gerçekleştirilmiştir. Odamızı temsilen Şube Yönetim Kurulu Başkanımız Erhan Demirdizen, Yönetim Kurulu üyelerimiz Başak Arslan , Mehmet Murat Çalık ve Şube Sekreter yardımcımız Gökçen Taşkın'ın katıldığı toplantıda 1/25.000 ölçekli plana dair henüz bir çalışma başlatılmadığı görülmüştür. Toplantıda 100.000 Çevre Düzeni Plan ve onay süreci değerlendirilmiş olup konuya ilişkin değerlendirmemizin yapılabilmesi için plan hazırlık sürecine aktif katılımımızın sağlanması hususuna değinilmiştir.

GAYRİMENKUL SEKTÖRÜNDE ÇALIŞAN MESLEKTAŞLARIMIZLA BULUŞTUK

Gayrimenkul sektöründe çalışan meslektaşlarımızla 14.09.2009 tarihinde Şubemizce düzenlenen toplantıda bir araya geldik. Meslektaşlarımız Ali Onur Tokgöz, Batuhan Tarkan, Dikle Biçer Tarkan, Nesil Akman Aybar, Müge Gülen, Zeliha Özcan ile Şube Yönetim Kurulu Başkanımız Erhan Demirdizen ve Yönetim Kurulu Üyemiz Nazan Özbaydar'ın bir araya geldiği toplantıda gayrimenkul sektöründe

çalışan şehir plancılarının meslek alanlarına ilişkin değerlendirmeler yapılmıştır. Toplantı sonucunda Harita Kadastro Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nin düzenleyeceği "Taşınmaz Değerleme Günleri" etkinliğine Odamızı temsilen gayrimenkul sektöründe çalışan meslektaşımızın katılmasına karar verilmiştir.

İSTANBUL BULUŞMALARINI YÜRÜTME KURULU BİR ARAYA GELDİ.

16 Eylül Çarşamba günü 19-20 Ekim tarihlerinde İTÜ Taşkışla'da düzenlenecek olan "Kriz ve İstanbul" başlıklı İstanbul Buluşmaları 2009 öncesinde etkinlik Yürütme Kurulu bir araya geldi. Etkinlik programına ve oturum içeriklerine son hallerinin verildiği toplantıya Şube II. Başkanı Pınar Özden, Prof. Dr. Handan Türkoğlu (İTÜ), Prof. Dr. Aykut Karaman (MSGSÜ), Prof. Dr. Ayşenur Ökten (YTÜ), Doç. Dr. Ferhan Gezici (İTÜ), şube yönetim kurulu üyemiz Doç. Dr. Fatma Ünsal (MSGSÜ), Yrd. Doç. Dr. Ebru Firidin Özgür (MSGSÜ) ve Ar. Gör. Fatih Terzi (İTÜ) katıldı.

İŞSİZ PLANCILAR VE ÜCRETLİ ÇALIŞAN MİMAR, MÜHENDİS VE ŞEHİR PLANCILARI KURULTAYI ÖNCESİNDE HAZIRLIK TOPLANTISI YAPTIK

14-15 Kasım tarihlerinde İTÜ Maçka Kampüsü Mustafa Kemal Anfi'si'nde gerçekleştirilecek olan TMMOB Ücretli ve İşsiz Mimar, Mühendis ve Şehir Plancıları Kurultayı'na hazırlık amacıyla 16 Eylül Çarşamba günü bir toplantı düzenlendi. Üyelerimiz Ramazan Gülten, Başar Alipaça, Pınar Gönen, Burcu Ünver, Aslı Aygün, Gürkan Akgün ve Mustafa Özgür Yayla'nın yanısıra Şube Sekreteri Tayfun Kahraman'ın katıldığı toplantıda Kurultay öncesinde bir çalıştay düzenlenmesine, bu çalıştayda meslek alanımızın farklı sektörlerinde çalışan meslektaşlarımızı bir

araya getirip sorunlarının belirlenmesine, çalıştayın sonucunda çıkacak olan sonuç bildirgesinin ise Kurultay'a taşınmasına karar verilmiştir.

TRAKYA İLLERİNDE ÇALIŞAN ŞEHİR PLANCILARI İLE ERGENE ÇEVRE DÜZENİ PLANI'NI DEĞERLENDİRDİK

Tekirdağ İl Temsilciliğimizin organizasyonunda, Tekirdağ ve Edirne illerinde çalışan şehir plancıları ile birlikte Çorlu'da 17 Eylül 2009 tarihinde yaptığımız toplantıda, Çevre ve Orman Bakanlığı'na onaylanarak askıya çıkarılan 1/100.000 Ölçekli Ergene Havzası Revizyon Çevre Düzeni Planı hakkında görüş alışverişi yaptık. Plan'ın yerleşim alanları ile tarım, sanayi ve diğer alanlar hakkında oluşturduğu kararlar ve alt ölçekli planlara ilişkin getirdiği kısıtlamalar üzerinde yaptığımız değerlendirmeler sonucunda, Plan'a itiraz edilmesinin gerektiği görüşü benimsendi.

ERGENE HAVZASI REVİZYON ÇEVRE DÜZENİ PLANI'NA İTİRAZ ETTİK

T.C. EDİRNE VALİLİĞİ ÇEVRE VE ORMAN İL MÜDÜRLÜĞÜ'NE

Konu: 1/100.000 ölçekli Trakya Alt Bölgesi Ergene Havzası Revizyon Çevre Düzeni Planı'na itirazlarımız.

Çevre ve Orman Bakanlığı, İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve Trakya Kalkınma Birliği (TRAKAB) adına Tekirdağ Valiliği arasında imzalanan protokol çerçevesinde, İstanbul Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden BİMTAŞ bünyesindeki İstanbul Metropoliten Planlama Merkezi tarafından hazırlanarak Çevre ve Orman Bakanlığı'na sunulmuş olan, 1/100.000 Ölçekli Trakya Alt Bölgesi Ergene Havzası Revizyon Çevre Düzeni Planı (16 Pafta), Plan hükümleri (7 Pafta) ve Plan Açıklama Raporu (1 Adet) Çevre ve Orman Bakanlığı ÇED ve Planlama Genel Müdürlüğü tarafından 4856 sayılı Çevre ve Orman

Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun'un 2 (h) ve 10 (c) maddeleri ve 5491 / 2872 sayılı Çevre Kanunu'nun 9 (b) maddesi uyarınca 24.08.2009 tarihinde onaylandığı ve 27.08.2009 tarihinden itibaren 30 (Otuz) gün süreyle İl Çevre ve Orman Müdürlüğü Hizmet Binasında (Lozan Caddesi Karaağaç Yolu Üzeri Merkez/ Edirne) askıya çıkarıldığı öğrenilmiştir.

Çevre ve Orman Bakanlığı, Trakya Kalkınma Birliği (TRAKAB) ve İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) arasında imzalanan protokol doğrultusunda İstanbul Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden BİMTAŞ'a bağlı İstanbul Metropoliten Planlama Merkezi (İMP) tarafından hazırlanan itiraz konusu 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı'nın plan müellifi konusunda belirsizlik olduğu anlaşılmaktadır. Planlar üzerinde İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda görevli şehir plancılarının isim ve imzalarının bulunduğu belirlenmiştir. Bu durumda, itiraz konusu Çevre Düzeni Planı'nın plan müellifi İstanbul Büyükşehir Belediyesi olmaktadır. Oysa, ilgili mevzuatı uyarınca belediyelerin kendi hizmet ve yetki bölgelerinde planlama hizmetlerini yapıp, yaptırıp, onaylayabilecekleri açıktır. Bu durumda, Plan müellifi olarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı bünyesinde yer alan planlama ekibinin kabul edilmesi söz konusu değildir.

Planda, Havza ve Su Yönetimi ile çevresel değerlerin sürdürülebilirliği üzerine strateji ve politikaların geliştirilmesine ihtiyaç bulunduğu gözlenmektedir. Sanayi tesislerinin desantralizasyonu ve Organize Sanayi Bölgeleri'ne yönlendirilmeleri ilkesi Ergene Havzası'nın korunması ve yönetimi açısından olumlu bir yaklaşım olsa da, teknik anlamda bir havza yönetimi ile bu hususun desteklenmesi gerekmektedir.

Plan Raporunun 2.10.31 maddesinde belirtilen çevresel kirleticiliği yüksek olan ve/veya çevresel tahribe neden olan sanayi türleri ve kullanımları listelenmiş ve bu tür kullanımların planlama alanında kesinlikle yer almayacağı ifade edilmiş olması olumlu bir yaklaşımdır. Ancak, başta D100 Karayolunun Çorlu-Edirne kesiminde gelişmiş bulunan ve yasal olmayan sanayi tesisleri hakkında hangi önleyici hükümlerin uygulanacağı anlaşılamamaktadır.

Plan Açıklama Raporu 2.10.3. maddesinde, "Planlama bölgelerinde, bu plan ilke ve stratejilerine uygun her il bütününde 1/25.000 ölçekli çevre düzeni planları yapılacak ve ilgili mevzuatı uyarınca onaylanacaktır. 1/25.000 ölçekli çevre düzeni planları yapılmadan alt ölçekli planlar ve plan revizyonları yapılamaz, onaylanamaz, ve uygulamaya geçilemez." genel hükmü getirilmektedir (Plan Raporu, Sayfa 54). Söz konusu hüküm, 1/25.000 ölçekli çevre düzeni planları onaylanana kadar Edirne, Kırklareli ve Tekirdağ illerinde 1/5000 ve 1/1000 ölçekli imar planlarında hiçbir ilave, revizyon ve/veya değişiklik yapılamayacağı sonucunu doğurmaktadır. Oysa, 3194 Sayılı İmar Kanunu hükümlerine göre, herhangi bir alanda 1/5000 ölçekli imar planı yapılabilmesi için "varsa" çevre düzeni planına uygunluk şartı aranmaktadır. 1/100.000 Ölçekli Çevre Düzeni Planı'nın onaylanarak yürürlüğe girmesi sonucunda bu koşul yerine getirilmiş olmaktadır. Dolayısıyla da, ilgili mevzuatı uyarınca valilik ve belediyelerin yetkileri altında bulunan imar planlarının ve bu planlar üzerindeki revizyonların Çevre Düzeni Planı hükmü ile yasada tanımlanmayan bir koşula bağlanması uygun görülmemektedir. Bu sebeplerle, yukarıda aktarılan Plan hükmünün kaldırılması gerekmekte olup, 1/25.000 ölçekli il çevre düzeni planları onaylandıktan sonra alt ölçekli planların bu doğrultuda revize edilmesi yoluna gidilmesinde yarar görülmektedir. Kaldı ki, 1/25.000 ölçekli il çevre düzeni planlarının hazırlık sürelerinin ne kadar zaman alacağı da belirsiz olduğundan, valilik ve belediyelerin İmar Kanunundan aldıkları plan yetkilerinde belirsiz süreyle kısıtlamaya gidilmesi de sakıncalı bulunmaktadır.

Önceki yıllarda Çevre ve Orman Bakanlığı tarafından onaylı 1/25.000 ölçekli Çevre Düzeni Planlarının itiraz konusu 1/100.000 ölçekli Çevre Düzeni Planı ile birlikte yürürlükten kaldırılıp kaldırılmadığı hususunun plan hükümlerinde yer almaması uygulamada telâfisi güç sorunlara yol açacaktır. Ayrıca, önceki yıllarda ilgili idaresi tarafından onaylanan mevzî imar planları ile ilgili itiraz konusu Çevre Düzeni Planı'nda özel hükümler bulunduğu halde diğer nazım ve uygulama imar planları hakkında plan hükümleri ile herhangi bir açıklık getirilmemiş olması da yine uygulamada karışıklığa neden olacaktır.

Yukarıdaki açıklamalarımız çerçevesinde, yasal mevzuata, planlama ilke ve esaslarına aykırı düzenlemelere yer verdiği tespitiyle 1/100.000 ölçekli Trakya Alt Bölgesi Ergene Havzası Revizyon Çevre Düzeni Planı'na diğer yasal haklarımız saklı kalmak koşulu ile gereği için itirazlarımızı sunar, sonucundan Odamıza bilgi verilmesini arz ederiz.

İSKİ YÖNETMELİĞİNE DAVA AÇTIK

İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 16.07.2009 tarih ve 14 sayılı İSKİ Genel Kurul kararı ile kabul edilerek 27 Temmuz 2009 tarihinde Referans Gazetesi'nde yayınlanarak yürürlüğe giren "İSKİ İçme Suyu Havzaları Yönetmeliği"nin iptali ve öncelikli Yürütmenin Durdurulması için dava açtık. Dava metninin tamamını aşağıda yayınlıyoruz:

İSTANBUL () İDARE MAHKEMESİ
SAYIN BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI: TMMOB Şehir Plancıları Odası

VEKİLİ: Av. Koray CENGİZ

DAVALI İDARE:

- 1- İstanbul Büyükşehir Belediye BaşkanlığıSaraçhane-İSTANBUL
- 2- İstanbul Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü Aksaray - İSTANBUL

KONU:İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 16.07.2009 tarih ve 14 sayılı İSKİ Genel Kurulu Kararıyla üzerinde değişiklik yapılan 25.06.2006 tarihli İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'nin değişiklik yapılan maddeleri ve değişiklik sonrası oluşturulan yeni yönetmeliğin tümünün öncelikle Yürütmesinin Durdurulması ve İptali istemimizdir.

İLAN TARİHİ: 27 Temmuz 2009

A Ç I K L A M A L A R

A- GENEL HUSUSLAR

Kentleşme hızı, kontrolsüz ve plansız büyüme günümüz kentlerinin doğal kaynaklar üzerindeki baskısını arttıran en temel sorunlardır. İstanbul kenti de bedelini doğaya ödeten bu süreci en yoğun şekliyle yaşamaktadır. İstanbul'da kentleşme sürecindeki hız, doğal kaynakların korunması yönünde uygulanan politikaların ve göç eden nüfusa yönelik geliştirilen barınma politikalarının yetersizliği 1950'lerden başlayan ve artan bir ivmeyle sorunlarını katlayan bir yapı göstermektedir. Özellikle son yıllarda küresel ısınmanın etkisiyle değişen yağış rejiminin yanı sıra uygulanan yanlış kentsel politikalar İstanbul gibi bir metropolü içmesuyu ihtiyacı konusunda sıkıntıya sokmuştur. 2007-2008 yıllarının İstanbul için en önemli gündemi barajların doluluk oranları ve kuraklık tahminleri iken 2009 yılının ortasına geldiğimizde yoğun yağışlar ve yukarıda bahsettiğimiz yanlış politikaların sonucu felaket haberleri gündemi oluşturmaktadır.

15.06.2009 tarihinde onaylanarak yürürlüğe giren 2009 yılında onaylanan İstanbul 1/100.000 ölçekli İl Çevre Düzeni Planına göre İstanbul nüfusu 12 milyonun üzerindedir ve bugünkü hızıyla artması durumunda 20 yıllık bir zaman diliminde nüfus 20 milyon üzerine çıkacaktır. Bununla birlikte planın öngördüğü üst limit 16-17 milyondur. Su kaynakları ve havza alanları üzerindeki baskının da habercisi niteliğindeki bu nüfus öngörüsü aslında kapsamlı bir havza yönetim planının oluşturulması için bir uyarı anlamını taşımaktadır. Bu planın en önemli aracı ve uygulayıcıları şüphesiz ki İstanbul için havzalarda uyulması gerekli esasları düzenleyecek yönetmelik ve yetkileri göz önüne alındığında İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve İSKİ Genel Müdürlüğü'dür.

Bu koşullara rağmen davalı idareler, su havzalarının korunması konusundaki yükümlülüklerini yok sayarak yıllardır hazırladıkları yönetmeliklerle sistematik bir şekilde havzaların yapılaşmasının, kirlenmesinin önünü açmaktadırlar. Değişikliğe konu 25.06.2006 tarihinde Gazete 34'te yayımlanan yönetmelik de bu zincirin halkalarından biri olup; tarafımızca dava konusu edilmiştir. İstanbul 6. İdare

Mahkemesinde sürdürülen 2007/800 Esas No'lu davada hazırlanan bilirkişi raporu doğrultusunda yönetmeliğin bazı maddelerinin yürütmesi 15.01.2009 tarihli kararla durdurulmuştur; dava derdesttir. Bu esnada davalı idareler, söz konusu 25.06.2006 tarihli yönetmeliğin başta yürütmesi durdurulan maddeler olmak üzere; yargı kararından bağımsız diğer maddelerinde de 16.07.2009 tarih ve 14 sayılı İSKİ Genel Kurulu Kararıyla değişiklik yaparak 27.07.2009 tarihli Referans Gazetesi'nde yayımlamışlardır.

B- YÖNETMELİĞİN İPTALİNİ GEREKTİREN HUKUKA YASALARA ŞEHİRCİLİK İLKELERİNE VE KAMU YARARINA AYKIRI HUSUSLAR :

1. "Rezervuarların Ve Koruma Altındaki Dere Yataklarının Maksimum Su Kotu İçinde Uyulması Gereken Esaslar" başlıklı 5. Maddenin (e) bendi :

Yönetmeliğin 5.e. bendinde değişiklikten önce "İdare için gerekli tesisler dışında herhangi bir yapı yapılamaz" şeklinde yer alan hükmünün "Suyun temini, arıtılması ve elektrik üretimi için gerekli teknik tesisler dışında herhangi bir yapı yapılamaz." olarak değiştirildiği görülmektedir. İlgili yürütmeyi durdurma kararının gerekçelerinde; Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliğinin 16/d maddesinde yer alan "İçme ve kullanma suyu rezervuarlarının su toplama havzaları içinde bulunan devlete, belediyelere ve kamuya ait araziler koruma alanları için verilen kısıtlamalara tabidir..." hükmü gereği söz konusu rezervuar alanları içinde İdare için gerekli tesislerin neler olduğunun belirtilmesinin yerinde olduğu ifade edilmektedir. 2009 tarihli değişiklikte bu alanlarda yapılması "gerekli" tesislerin türleri belirtilmiş; ancak söz konusu maddeden İSKİ Genel Müdürlüğü'nü ifade eden "İdare" ibaresinin çıkartıldığı tespit edilmiştir. Bu koşullar altında, rezervuarlar ve koruma altındaki derelerin koruma alanlarında sadece İdare için gerekli olacak "su temini, arıtılması ve elektrik üretimi" faaliyetlerinin dışında başka kurum ve şahısların da bu alanlarda söz konusu faaliyetleri gerçekleştirebileceği anlamına gelmektedir.

Söz konusu 5. maddenin (e) bendinde İSKİ'yi ifade eden "İdare" kelimesinin kaldırılması sakıncalıdır.

2. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. Maddenin (a) bendindeki “*mevcut mevzuatta öngörülen yasal süreler içinde*” ifadesi :

“Madde-6-a) İçmesuyu havzalarında bu yönetmelik çerçevesinde İSKİ görüşü alınmak suretiyle, mevcut mevzuatta öngörülen yasal süreler içinde, Çevre Düzeni Planı ve İmar Planlarının hazırlanması esastır.” hükmü dava konusu ettiğimiz 25.05.2006 tarihli yönetmelikteki şekliyle korunmuştur.

Bu madde 2003 ve 2004 yönetmeliklerinde 5-b fıkrasının ilk paragrafı olarak düzenlenmiştir.

(“ Bu yönetmelik kapsamında kalan alanlarda yönetmeliğin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren 2 yıl içinde imar planlarının yapılması ve revize edilmesi esastır.”) Maddenin yeni şeklinde hem plan yapım süresi kaldırılmış, hem de mevcut planların revizyonundan hiç söz edilmemektedir. Maddede geçen “mevcut mevzuatta öngörülen yasal süreler” ifadesi ile neyin kastedildiği belirsizdir. Mevzuatta böyle bir süre belirlemesi yoktur. Madde, plansız alanların planlarının hazırlanması ve mevcut planların revizyonu için bir süre belirlemelidir. Bu çerçevede, hükmün ifade ediliş biçiminin hukuka, yasalara şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

3. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. Maddenin (e) bendinde yer alan;

- “Göl ve dere mutlak koruma alanları, kısa mesafeli koruma alanları, orman alanları, mutlak tarım alanları yerleşime açılmaz...” cümlesindeki “yerleşim” ifadesi konut, iskan anlamlarını taşıması sebebiyle mutlak ve kısa mesafeli koruma alanlarında her türlü yapılaşmanın önüne geçilebilmesi açısından yetersiz ve sakıncalıdır.
- “İmar planlarında orta ve uzun mesafeli koruma alanlarında yer alan konut alanlarında LİSTE-2’de verilen orta ve uzun mesafeli koruma alanları için ayrı ayrı belirtilen yoğunluk değerleri aşılamaz...” cümlesi ve yönetmelik eki Liste-2 ile tanımlanan Havza içi yoğunluk kararları bütünüyle havzalardaki yoğunluğun

arttırılması sonucunu doğuracak şekilde düzenlenmiştir. İstanbul 6. İdare Mahkemesinin verdiği 15.01.2009 tarihli kararla bazı maddelerinin yürütmesi durdurulan 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmeliğin eki liste-2’deki yoğunluk değerlerinin 16.07.2009 tarihinde yapılan değişiklikle arttırıldığı tespit edilmiştir:

- Daha önce havzalar için belirlenen kişi/ha değerinden verilen yoğunlukların bu değişikliklerle havzalardaki orta ve uzun mesafeli koruma kuşakları için ayrı ayrı belirlendiği; ancak maksimum yoğunluk değerleri üzerinden bakıldığında değişiklik sonucunda uzun mesafeli koruma alanlarında belirlenen tüm yoğunluk değerlerinin arttırıldığı göze çarpmaktadır. Örneğin, daha önce bütün havzalar içinde en yüksek yoğunluk 120 kişi/ha iken bu değişiklik sonunda en yüksek değer 150 kişi/ha olduğu göze çarpmaktadır.
- Bununla birlikte, uzun mesafeli koruma alanları bütün havzanın içinde en geniş yüzey alanını kaplayan koruma alanıdır. Bir başka deyişle, uzun mesafeli koruma alanlarının genişliği aynı havzanın orta mesafeli koruma alanından birkaç kat daha büyüktür. Dolayısıyla uzun mesafeli koruma alanlarındaki yoğunluk değerlerinin yükseltilmesi yukarıda bahsedilen alansal büyüklük farkı nedeniyle havzalardaki yoğunluğun arttırılmasında daha çarpıcı sonuçlar doğuracaktır. Örneğin; Sultanbeyli ilçesi için 16.07.2009 tarihli değişiklikten önce Liste-2’de verilen ortalama yoğunluk değeri havzanın tamamı için 90 kişi/ha iken değişiklikten sonra orta mesafeli koruma alanı için 40 kişi/ha ve uzun mesafeli koruma alanı için 150 kişi/ha olarak düzenlenmiştir. İlk bakışta göze çarpan ortalama yoğunluk değerindeki artış zaten oldukça

açıktır; ortalama 90 kişi/ha, ortalama 150 kişi/ha olarak yükseltilmiştir. Ancak daha çarpıcı olan alansal büyüklük farkları hesaba katıldığında görülebilecektir: Sultanbeyli ilçesinin yerleşilebilir kabul edilen orta mesafeli koruma alanının 20 birim büyüklüğünde; uzun mesafeli koruma alanının 80 birim büyüklüğünde olduğunu kabul ederek yapılacak kaba bir hesaplama yönetmelik değişikliğinden önce söz konusu ilçede yaşayacak nüfusu 9,000 kişi; değişiklik sonrası yapılan yeni düzenlemeye göre ise 13,600 kişi olacağını söyleyebiliriz. Bu alansal kabullerden yola çıkarak Sultanbeyli'ye 4,600 kişinin daha yerleşmesine olanak sağlandığı; başka bir deyişle yoğunluğun yaklaşık olarak %26 artırıldığını hesaplayabiliriz. Üstelik gerçek alansal büyüklüklerin arasındaki fark burada verilen farazi değerlerden daha yüksek oranlarda ve havzadan havzaya değişmektedir.

- 21.02.2003 tarihli yönetmelikte yer alan "...kamuya ait konut dışı yapıların TAKS_{max}=0.07, KAKS_{max}=0.21 ve değiştirilebilir azami arazi oranı 0.10 olacak şekilde görüş verilebilir" şeklindeki hükmü iptal edilmiş ve 25.06.2006 tarihli yönetmeliğin ise "...Konut dışı yapılaşmalarda KAKS:0.20 değeri aşılamaz..." hükmünün yargı kararıyla yürütmesinin durdurulmasına rağmen yapılan değişiklikte "Kamu hizmeti için ayrılan, sosyal ve teknik donatı yapıları hariç konut dışı yapılaşmalarda ise KAKS: 0.25 değeri aşılamaz." denilerek; yürütmesi durdurulan maddeye aykırı düzenleme yapılmış; üstelik yapılaşma şartlarında emsal artırımı sağlanmıştır.
- Daha önceki yönetmeliklerde ve dava konusu 25.06.2006 tarihli yönetmeliğin 16.07.2009 tarihli değişiklikten önceki halinde de olduğu üzere Liste-2'de belirlenen yoğunluk değerleri sadece meskun, yapılaşmış alanlara ilişkin bir düzenleme olmayıp; gelişme alanlarını da

kapsamaktadır. Bu durum, içmesuyu havzalarının henüz yapılaşmaya açılmamış alanlarında gelişme baskısı oluşturacak; boş alanlar üzerinde yüksek yoğunluklarda yerleşim alanlarının gelişmesinin önü açılacaktır. Bu haliyle bile 16.07.2009 tarihinde değişiklik yapılan söz konusu yönetmeliğin 6/e maddesi ve eki Liste-2 içmesuyu havzalarının korunması ilkesine aykırı bir yapı teşkil etmektedir.

Sonuç olarak; 16.07.2009 tarihinde üzerinde değişiklik yapılan 25.06.2006 tarihli İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'nin "İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar" başlıklı 6. maddesi (e) bendinin,

"...Göl ve dere mutlak koruma alanları, kısa mesafeli koruma alanları, orman alanları, mutlak tarım alanları yerleşime açılmaz. Bu alanlar ile, askeri alanlar yoğunluk hesabına dahil edilemez.

İmar planlarında orta ve uzun mesafeli koruma alanlarında yer alan konut alanlarında LİSTE-2'de verilen orta ve uzun mesafeli koruma alanları için ayrı ayrı belirtilen yoğunluk değerleri aşılamaz.

Kamu hizmeti için ayrılan, sosyal ve teknik donatı yapıları hariç konut dışı yapılaşmalarda ise KAKS: 0.25 değeri aşılamaz."

hükümleri, havzalardaki yoğunluğu arttıracak nitelikte olup; yönetmeliğin su havzalarının korunması ve kirletilmesinin önlenmesi amacıyla çelişmektedir.

4. "İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar" başlıklı 6. maddesinin (h) bendi;

"Tüm koruma kuşaklarında içmesuyu havzası ilanından önce mevcut köy yerleşik alanları içinde uygulama imar planları hazırlanmıyca kadar, mevcut yapıların tadilat ve tamirat müracaatlarına ebatları değiştirilmeksizin ilgili belediyesinden alınacak yazılı izin veya ruhsatın idareye ibrazı halinde onay verilir" ifadesi söz konusu yönetmeliğin ilk hazırlandığı tarih olan 1984 yılı öncesinde köy yerleşik alanı olarak tespit edilen alanları

tanımlamaktadır. Söz konusu alanlardaki mevcut yapılarda basit onarım çalışmalarının yapılması hususunda bir sorun bulunmamakla birlikte 6/h maddesindeki “tadilat” kelimesinin çıkarılması uygun olacaktır.

Ayrıca, söz konusu 6/h maddesindeki “Tüm koruma kuşaklarında...” ifadesi söz konusu yönetmeliğin Göl Mutlak ve Dere Mutlak Koruma Alanlarındaki esasları düzenleyen 6.1. maddesi (d) bendinin “Mutlak koruma alanlarında mevcut olan yapıların tadilatına ve yıkılıp yeniden yapılmasına izin verilmez.” ifadesindeki mutlak koruma alanlarındaki her türlü tadilatı yasaklayan hükmü ile çelişmektedir.

5. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. maddenin (i) bendinde yer alan;

“Bu yönetmelik ile İçme Suyu Havzası olarak ilan edilen bölgelerin, havza ilan tarihinden önce yürürlükte olan Çevre Düzeni Planlarının Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliğine aykırı olmayan hükümleri uygulanır. Ayrıca 1/100.000 ölçekli Düzce ili, 1/25.000 ölçekli Düzce Merkez İlçesi ve yakın çevresi, 1/25.000 ölçekli Yiğilca İlçesi çevre düzeni planlarının açıklama raporları ve uygulama hükümlerine aykırı olmayan yönetmelik maddeleri de uygulanır.” İfadesi, İdare tarafından İSKİ yönetmeliğine uygunluğunun denetlenip denetlenmediği belirli olmayan Çevre Düzeni Planlarının havzanın ilan tarihinden önce yürürlükte olması koşuluyla Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliğine aykırı olmayan hükümlerinin uygulanmasını kabul etmektedir. Hazırlanan İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliğinin ise anılan 1/100.000 ve 1/25.000 ölçekli çevre düzeni planlarının ve açıklama raporlarına AYKIRI OLMAYAN hükümlerinin uygulanacağını ifade etmektedir. Bu açıkça hazırlanan yönetmeliği hükümsüz kılan bir düzenlemedir. İstanbul içmesuyu arzına yönelik il sınırları içindeki su kaynaklarının gelecek için *yetersiz* görülmesi sebebiyle milyonlarca liralık yatırımlar yapılmış ve Düzce İl sınırlarındaki Melen Çayından İstanbul’a su taşınması projelendirilmiştir. İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği’nin amaç başlıklı birinci maddesi: *“İstanbul Büyükşehir Belediyesi sınırları içinde ihtiyaç duyulan içme ve kullanma sularının temin edildiği ve edileceği İstanbul Büyükşehir Belediyesi sınırları dahilinde ve*

haricinde bulunan yüzey ve yeraltı su kaynaklarının çeşitli yollarla kirlenmesini önlemektir” demektedir. Ancak, davalı idarelerin yıllardır İstanbul içindeki havzaların “çeşitli yollarla kirlenmesini” önlemek yerine bir nevi “af” niteliğindeki düzenlemelerle yürüttüğü politikayı il sınırları dışına taşıyarak sürdürdüğü görülmektedir. Yapılan milyonlarca liralık yatırımların ardından söz konusu havza alanlarının koruma-kullanma dengesi güdülerek hazırlanacak planlarla mutlak surette kirlenmesinin önüne geçilmesi hedeflenmeliyken, yönetmelik hükümleri, yönetmeliğe uygunluğu sorgulanmadan plan hükümlerinin ardında bırakılmaktadır. Bu haliyle yönetmeliğin 6.i. maddesi İstanbul için içmesuyu kaynağı olarak belirlenen ve havza ilan edilen alanın daha en başından bir içmesuyu havzası olarak korunmasını benimsememektedir. Havza ilan edilen alana ilişkin düzenlemelerin Yönetmeliğin amacına uygun olarak yeniden düzenlenmesi ve bu esnada telafisi mümkün olmayacak sonuçların önüne geçilebilmesi için söz konusu maddenin yürütmesinin durdurulması gerekmektedir.

6. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. maddenin (j) bendi;

“Kısa mesafeli koruma alanlarında kalan kırsal yerleşik alanlar planlanırken mevcut yapılar, ebatları değiştirilmeksizin aynen muhafaza edilebilir.” ifadesi, kırsal yerleşik alanlardaki mevcut yapılaşmayı olduğu gibi kabul edilebilir kılmaktadır. Buna göre, İdare tarafından yapılacak gerekli tesislerin haricinde yapı yasaklı olduğu söz konusu yönetmeliğin 6.2.(a) bendinin *“İdare tarafından yapılacak veya yaptırılacak arıtma tesisleri hariç hangi maksatla olursa olsun hiçbir şekilde yapı yapılamaz...”* hükmü ile belirlenmişken; mevcut yapıları olduğu gibi koruyarak hem kısa mesafeli alanlarda yapılaşmanın önünü açan hem de söz konusu 6.2.(a) bendi ile çelişir nitelikte olup, sakıncalı bulunmaktadır.

7. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. maddenin Orta Mesafeli Koruma Alanlarında uyulması gereken esasları düzenleyen 6.3. bendi;

Söz konusu koruma alanlarında yapılamayacak yapı ve faaliyetleri tanımlamaktadır. 6.3.

bendindeki listenin, yapılması sakıncalı bulunan sınırlı faaliyeti içermesi bu listede yer almayan fonksiyonların bütünüyle içmesuyu havzaları için 'sakıncalı olmayan' faaliyetler niteliğinde kabul edildiği anlamına gelmektedir. Bu husus, kirletici özellikte olan ancak listede yer almayan fonksiyonların kontrolsüz bir şekilde havza alanlarında yer seçimi yapabilmesinin önünü açacak nitelikte olup; içmesuyu havzalarının kontrolsüz üretim ve depolama benzeri faaliyetlerle kirletilmesi sonucunu doğuracağından son derece sakıncalıdır.

Söz konusu listede yer alan “*her türlü sanayi maksatlı yapılar*” ifadesi çok genel bir ifade olup; uygulayıcılar tarafından farklı yorumlanarak farklı sonuçlara sebep olabileceği düşünülmektedir. Bu sebeple bu yapıların ve faaliyetlerin neler olduğu detaylı olarak açıklanmalıdır.

Yapılmaması gereken faaliyetler, mesafeler göz önüne alındığında gerçekçi değildir. Laboratuvarlarında ve atölyelerinde kimyevi maddelerin işlendiği her türlü eğitim ve öğretim kurumları, Hastaneler, Akaryakıt istasyonları, Mezbaha, Her türlü kimyevi madde, yakıt, zehirli zararlı ve tehlikeli madde depoları, Çöp toplama ve imha merkezleri ve Katı atık depolama tesislerinden kaynaklanan atıkların belirlenen mesafe olan 1000 – 2000 m dışından da rezervuarları etkileyeceği bilinmektedir. Özellikle noktasal olmayan kaynaklar vasıtası ile rezervuara karışması muhtemel atıklar insanlarda önemli sağlık sorunlarına da yol açabilecektir. Rezervuara ulaşacak atıklar bir yandan muhtemel sağlık sorunları ortaya çıkarırken, öte yandan da içme suyu arıtma tesislerinde kayda değer miktarlarda arıtım harcamalarının yapılmasına yol açacaktır. Buda tüketicilerin birim miktardaki suyu daha yüksek fiyatlandırma ile içmelerine yol açacaktır.

Ayrıca, 16.07.2009 tarihli değişiklikten önce 6.3. bendinin son fıkrasında “*Yukarıda bulunmayan ve faaliyeti itibariyle kirletici olup olmadığı konusunda dairesince karar verilemeyen durumlarda ilgili Kanun ve yönetmelikler çerçevesinde karar almaya İSKİ Yönetim Kurulu yetkilidir.*” şeklinde yer alan ve kirletici olup olmadığı hususunda karar alınamayan faaliyet ve yapılara ilişkin İdarenin sorumluluğunu tanımlayan ifadenin bu

değişiklikle yönetmelik 6.3. bendinden çıkartıldığı görülmektedir. Havza içinde her türlü kirletici faaliyetin yer almasının ve ruhsatlandırılmasının engellenmesi İSKİ'nin sorumluluğunda olup bağlayıcı nitelikte olan bu ifadenin 6.3. bendinden çıkarılması uygun bulunmamaktadır.

8. “İçmesuyu Havzalarında Yapılaşma İle İlgili Uyulması Gereken Esaslar” başlıklı 6. maddenin Uzun Mesafeli Koruma Alanlarında uyulması gereken esasları düzenleyen 6.4. bendi,

Yukarıda 6.3. bendi için açıkladığımız nedenlerle aynı sakıncaları barındırmaktadır. Koruma alanlarında yapılması sakıncalı faaliyetleri listede sıralanması, listede yer almayan fonksiyonların tümünü “sakıncalı olmayan” olarak kabul etmektedir.

6.3. maddesine yaptığımız itirazda da ifade ettiğimiz gibi yapılmaması gereken faaliyetler, rezervuara olan uzaklıklar göz önüne alındığında gerçekçi bir tablo oluşturmamaktadır. Uzun Mesafeli Koruma Alanı'nın 2000 m – İçmesuyu Havza Sınırı Arası'nda, Metal Sanayi, Yüzey Temizleme (asitle), Tekstil Boyama ve emprime baskı, Kimyasal madde depoları, İmalatından sanayi atıksuyu kaynaklanan kimyasal madde üretim tesisleri, Ham Deri İşleme, Asit imal ve dolun yerleri, Zirai mücadele ilacı imal ve dolun yerleri, Pil, batarya-akü imal yerleri, Gres yağ fabrikaları, İlaç Sentez fabrikaları, Ağır metal tuzu üretimi, Çöp ayırma, depolaması ve imha merkezleri, Açık kömür depolama, Her türlü kimyevi madde ve yakıt depoları gibi faaliyetlerden gelen tehlikeli atıkların çeşitli yollarla (noktasal, noktasal olmayan ve diğer yollarla) rezervuarlara ulaşması başta insan sağlığı olmak üzere canlı bileşenler üzerinde tehdit oluşturacaktır. Rezervuara ulaşacak atıklar bir yandan muhtemel sağlık sorunları ortaya çıkarırken, öte yandan da içme suyu arıtma tesislerinde kayda değer miktarlarda arıtım harcamalarının yapılmasına yol açacaktır. Buda tüketicilerin birim miktardaki suyu daha yüksek fiyatlandırma ile içmelerine yol açacaktır.

Yine, 6.3. bendinde olduğu gibi Uzun Mesafeli Koruma Alanlarında uyulması gereken esasları düzenleyen 6.4. bendinin son fıkrasında yer alan “Yukarıda bulunmayan ve faaliyeti

itibariyle kirletici olup olmadığı konusunda dairesince karar verilemeyen durumlarda ilgili Kanun ve yönetmelikler çerçevesinde karar almaya İSKİ Yönetim Kurulu yetkilidir.” ifadesinin dava konusu değişiklikle çıkarıldığı görülmektedir. Havza içinde her türlü kirletici faaliyetin yer almasının ve ruhsatlandırılmasının engellenmesi İSKİ'nin sorumluluğunda olup bağlayıcı nitelikte olan bu ifadenin 6.4 bendinden çıkarılması uygun bulunmamaktadır.

9. Yönetmeliğin Madencilik ve döküm faaliyetleri başlıklı 7. maddenin Madencilik faaliyetleri başlıklı 7.1. maddesinin (b) bendi

“Kısa, Orta ve Uzun mesafeli koruma alanları içinde, Madencilik mevzuatı ve Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği hükümlerine uygun olarak ilgili idarelerden izin alınması kaydıyla madencilik faaliyetine izin verilir...” ifadesi 13.02.2008 tarihinde Su Kirliliği Kontrol Yönetmeliği'nde yapılan değişiklikle 19/e maddesine eklenen “Hiçbir şekilde maden ocağı açılmasına ve işletilmesine izin verilmez” hükmüne aykırı ve sakıncalıdır.

Madencilik faaliyetleri atıksu deşarjı ve kontrolünü gerektirecek nitelikte faaliyetler olmayıp, tamamen içmesuyu havzalarında arazi yapısını, yeraltı ve yer üstü su akış yollarını, topografyayı bozacak nitelikte faaliyetlerdir. Bu sebeple hiçbir surette içmesuyu havzaları içinde bu faaliyetlere izin verilmemesi gerekmektedir.

10.Yönetmeliğin Madencilik ve döküm faaliyetleri başlıklı 7. maddenin Döküm Faaliyetleri başlıklı 7.2. maddesi (c) bendi;

“Uzun mesafeli koruma alanlarında; kimyasal atık, çöp vb, suyun kalitesine olumsuz etki edecek malzeme dökülmemesi, “Hafriyat Toprağı, İnşaat ve Yıkıntı Atıklarının Kontrolü Yönetmeliği” gereği yetkili kurumlardan izin/ruhsat alınması, kontrol ve denetimin adı geçen yönetmelikte belirtilen kurumlarca yapılması kaydıyla, hafriyat toprağı, inşaat ve yıkıntı atıkları için döküm sahası oluşturulmasına müsaade edilir.” denmektedir. Bu maddede dökümüne izin verilen atıkların kontrollü bir şekilde havzaya bırakılacağı var sayılarak ruhsatlandırma koşulları oluşturulmaktadır.

11. Ziraat ve Hayvancılık Başlıklı 8. maddenin (b) bendi;

“İçmesuyu havzalarının bütün koruma alanlarında suni, kimyasal gübre ve tarım ilaçları kullanmamak şartıyla organik tarım teknikleri kullanılarak Tarım ve Köyişleri Bakanlığının kontrol ve denetiminde bitkisel üretime ve İdarenin uygun gördüğü meyvecilik ve ağaçlandırma faaliyetlerine izin verilir.” İfadesi ile mutlak koruma alanları da dahil bütün koruma alanlarında organik tarıma izin verildiği görülmektedir. Organik zirai üretim türünün ülkemizde henüz yeni yaygınlaşmaya başladığı ve yetkili kurum ve kuruluşlarca geliştirilmesi gereken denetim ve kontrol mekanizmalarının kurumsallaşma aşamasını henüz tamamlamadığı göz önüne alınır; içmesuyu havzaları gibi mutlak korunması gerekli ve ekolojik açıdan hassas alanlarda daha temkinli davranılması şarttır. Bu durumda tüm koruma kuşaklarında organik zirai faaliyetin kontrollü bir biçimde sürdürüleceğinin öngörülmesi iyimser bir yaklaşım olup, tarafımızca sakıncalı addedilmektedir.

Ayrıca, daha önce 21.02.2003 tarihli yönetmelikte kısa mesafeli koruma alanları için “...İSKİ denetiminde Ekolojik Ziraat'e izin verilebilir(8/d)”ifadesi yargı kararıyla iptal edilmiş olup; 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmelikte yapılan 16.07.2009 tarihli değişiklikle bu karara aykırı hüküm getirildiği görülmektedir.

12. Ziraat ve Hayvancılık Başlıklı 8. maddenin (c) bendi

“Kısa, orta ve uzun mesafeli koruma alanlarında hayvanların kontrollü otlatılmasına izin verilir.” denilmektedir, ancak kontrolün kim tarafından ve nasıl yapılacağı belirsizdir. Bu ifade kontrolün yapılacağı varsayımıyla düzenlenmiş olup; günümüze değin edinilen tecrübeler ışığında konunun istismara açık olduğu aşikârdır ve tarafımızca son derece sakıncalı addedilmektedir.

13. Ziraat ve Hayvancılık Başlıklı 8. maddenin (d) bendi

“Organik tarım teknikleri kullanılarak, Tarım ve Köyişleri Bakanlığının kontrol ve denetiminde, İçmesuyu havzalarının mutlak, kısa ve orta mesafeli koruma alanlarında organik arı yetiştiriciliğine, uzun mesafeli koruma alanlarında hayvansal üretime izin verilir” denilmektedir. Bu ifade de, 8/b maddesinde öne sürdüğümüz sakıncaları barındırmakta; henüz kontrol mekanizmaları kurumsallaşmamış bir üretim türünün içmesuyu havzaları gibi ekolojik açıdan hassas ve denetimsizliğin su ihtiyacının arzına yönelik ciddi sonuçlar doğuracağı alanlarda tehlikeli görülmektedir.

Ayrıca, uzun mesafeli koruma alanlarında hayvansal üretime izin verilmesi, söz konusu yönetmeliğin 6.4. maddesinde yer alan uzun mesafeli koruma alanlarında yapılması sakıncalı bulunan faaliyetlerle çelişki oluşturmaktadır.

14. 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmelikte yer alan Kamulaştırma ile İlgili İşlemler başlıklı 10. maddenin 16.07.2009 tarihli değişiklikle yönetmelikten kaldırıldığı görülmektedir. 2560 sayılı İSKİ Genel Müdürlüğü Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunun, Görev ve Yetkiler başlıklı 2. maddesi (d) bendinde yer alan “Su ve kanalizasyon hizmetleri konusunda hizmet alanı içindeki belediyelere verilen görevleri yürütmek ve bu konulardaki yetkileri kullanmak” hükmü gereği İSKİ Genel Müdürlüğü, her türlü kamulaştırma işlemlerinde belediyelerin yetkisine sahiptir. İSKİ'nin, kuruluş yasasından aldığı yetkiyle İstanbul İl sınırları içinde, suyun temini ve arzı konusundaki her türlü tesisi yapmak ve işletmek, bunların onarımı vb. konularda görevli ve tek yetkili olması sebebiyle gerekli yerlerde ve mutlak koruma alanlarında kamulaştırma işlemlerini yaparak yükümlülüğünü yerine getirmesi esastır. Yönetmelikte yapılan değişiklikle Kamulaştırma ile ilgili İşlemleri düzenleyen maddenin çıkarılması İdarenin bu sorumluluğunu ortadan kaldırmamaktadır. Havzalarda ve dere yataklarında görülen yoğun yapılaşma ve yaşanan sel felaketleri İdarenin bu sorumluluğunu bir kez daha acı bir şekilde gözler önüne sermiştir. Bu sebeple 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren yönetmelikte yer alan Kamulaştırma ile İlgili İşlemler başlıklı 10. maddenin 16.07.2009

tarihli değişiklikle kaldırılması son derece sakıncalıdır.

15. 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'nde yer alan Geçici Madde (a) bendinin 16.07.2009 tarihli değişiklikle yönetmelikten kaldırıldığı görülmektedir. Söz konusu geçici madde (a) “Mutlak koruma alanlarında mevcut bütün sanayi, depolama, hayvancılık vb. tesislerin faaliyetlerine derhal son verilir” hükmünde olup, mutlak koruma alanlarındaki sakıncalı yapıların temizlenmesi amacıyla düzenlenmiştir. Söz konusu alanlardaki yapıların kaçak yapı olarak kabul edilmesi ve bu yapıların faaliyetlerine son verilmesi hükmünün geçici maddeyle değil esas madde olarak düzenlenmesi gerekirken, değişiklikle bu hüküm ortadan kaldırılmıştır. Geçici maddelerin süreleri maddenin kendisine değil, hükmüne bağlıdır, dolayısıyla söz konusu geçici madde (a)'nın hükmü gerekleri bütünüyle yerine getirilmemiş olduğundan kaldırılması sakıncalıdır.

16. 25.06.2006 tarihinde yayımlanarak yürürlüğe giren İSKİ İçmesuyu Havzaları Yönetmeliği'ne açılan 2007/800 Esas No'lu davada İstanbul 6. İdare Mahkemesi kararı ile yürütmesi durdurulan Yürürlük başlıklı 15. maddenin 1. fıkrasının son cümlesi “...Dönemindeki yönetmeliklere göre ilgili prosedürden geçerek İSKİ Görüşü alan ve yürürlüğe giren imar planları müktesep hak olarak geçerlidir” ifadesinin aynen korunmakta olduğu görülmektedir.

Söz konusu cümle, yönetmeliğin 6.c. maddesi “İSKİ Görüşü bulunmayan mevcut planların bu yönetmelik doğrultusunda revize edilmesi ve İSKİ Görüşü alınması zorunludur” hükmüne aykırıdır. Yönetmelik bir yandan yönetmeliğe uygun olmayan planların yönetmeliğe uygun biçimde ve İdare'den uygun görüşü alarak revize edilmesi gerektiğini hükme bağlarken, diğer yandan ‘müktesap hak’ gerekçesiyle su havzalarının korunması ilkesine uymayan planları kabul etmesi son derece sakıncalı olup; yukarıda anılan yargı kararıyla yürütmesi durdurulmuştur.

C- YÖNETMELİĞİN TÜMÜNÜN İPTALİ NEDENLERİ

Dava konusu İSKİ Yönetmeliği'nin iptal nedenleri, sadece yukarıdaki hükümlerle sınırlı değildir. Daha önceki yönetmeliklerde, hatta 1995 ve sonrası hukuka aykırı bulduğumuz tadilatlı İSKİ yönetmeliklerinde dahi yer alabilmiş korumaya yönelik, kısıtlayıcı birçok hükmün dava konusu yönetmelikte yer almamış olduğu görülmektedir. Korumaya yönelik bir çok hükme yeni yönetmelikte yer verilmemiş olması ve böylelikle içme suyu havzalarının kullanım olanaklarının artırılması su kaynaklarını ciddi biçimde tehlikeye sokmaktadır.

Bu konuda Yönetmeliğin içine sindirilmiş ve hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı hususlarla ilgili bir kısım örnek aşağıdadır:

1-) 2004 tarihinde bazı maddeleri tadil edilmiş olan bundan önceki yönetmelikte, Tarifler- 4. Madde: *“Kaçak Kullanım: Yönetmeliğin koruma bantları ile ilgili esaslarına aykırı olarak faaliyette bulunan yapı ve tesisler ile yine bu prensiplere aykırı olarak su ve arazi kullanımıdır.”* denilmektedir. Dava konusu yönetmelikte bu hüküm tamamen kaldırılmıştır. İSKİ Yönetim Kurulu'na sunulan yönetmelik taslağında, bu durum, *“Yeni yönetmelikte kullanılmadığından Kaçak Kullanım tanımı çıkarılmıştır.”* biçiminde açıklanmaktadır. Bu açıklama, dava konusu yönetmelikte artık bu tür yapı ve kullanımlara ilişkin alınacak önlemler ve yaptırımlara yer verilmediğinin açık bir izahıdır. Bu yeni yaklaşımın hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

2-) İçmesuyu havzaları ile ilgili tüm yönetmeliklerde, yapılaşma izni verilen kuşaklarda yer alabilecek fonksiyonlar, parsel büyüklükleri ve imar hakları açıkça belirtilmiştir. Ancak dava konusu yönetmelikte sistem değiştirilmiştir. Bu değişiklik hem yönetmeliğin düzenlenme biçimi, hem de içeriği ile ilgilidir. Daha önceki yönetmeliklerde ilgili koruma kuşağı başlığı altında o kuşakta yapılıp yapılamayacaklar net biçimde okunabilirken, dava konusu yönetmelikte bu iş- bilerek ya da bilmeyerek-karmaşılaştırılmış; koruma kuşağı başlığı altında yer almayan kullanımlar, tarım, madencilik gibi bazı alt başlıklar oluşturularak oralarda yer almış; böylelikle de, ilgili

kuşaktaki tanımlamalar ile bu genel alt başlıktaki tanımlamaları birlikte değerlendirebilmek zorlaşmakta ve çelişkili yorumlamalara neden olabilmektedir. Bu nedenle, öncelikle, 1984 yılından bu yana çıkarılan tüm içme suyu yönetmeliklerindeki uygulanmış olan açık ve net düzenlemenin yeni yönetmelikte de aynen uygulanması uygun olacaktır.

Ama asıl önemli olan yeni yönetmelikte artık yapılaşma yapılacak parsel büyüklüklerinin dolayısıyla minimum ifraz koşullarının kaldırılmış olması, değişiklikle oluşturulan Liste-2'de sadece ortalama yoğunluk değerlerinin verilmesidir. Bu son derece sakıncalıdır. Bu çerçevede yukarıda Liste-2'nin iptalini talep etmiştik. Bunun yanı sıra, havzalarda ifraz koşulları, yapılaşma yapılabilecek parsel büyüklükleri, yoğunluklar ve yapılaşma emsalleri, değiştirilebilecek azami arazi oranları, orta ve uzun mesafeli kuşaklarda ayrı ayrı olmak üzere, yeni yönetmelikte de yer alması gerekirken Yönetmeliğin bu düzenleniş biçiminin hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

3-)2003 ve 2004 yönetmeliklerinde yer alan 5-i maddesi dava konusu yönetmelikte yer almamaktadır. Bu da korumaya yönelik bir hüküm olarak eski yönetmelikte yer almaktayken; kaldırılmıştır. Böylece kaçak yapıları ıslah planı ile af getirme olanağının da yolu açılmıştır.

“5-g)Koruma havzalarında toplu konut mevzuatına göre toplu konut alanı ile 775 sayılı kanuna ve bununla ilgili diğer mevzuata göre gecekondü bölgesi ilan edilemez”

4-) **“İÇMESUYU HAVZALARINDA YAPILAŞMA İLE İLGİLİ UYULMASI GEREKEN ESASLAR”** başlıklı 6. Maddenin Göl Mutlak (0-300m) ve Dere Mutlak Koruma Alanları ile ilgili 6.1. c bendinde;

“c) Zorunlu hallerde yolların bu alandan geçecek olan kısımlarında sadece ulaşım ile ilgili işlevlerine izin verilebilir. Dinlenme tesisi, akaryakıt istasyonu, açık otopark vb. tesisler yapılamaz. “ denilmektedir.

Egzos gazı çok kirleticidir. Mutlak koruma alanından yol geçirmek sakıncalıdır. Bu hüküm de bu açıdan değerlendirilmelidir. Bu hükmün

iptalini talep etmedik; edemedik. Zira, hükmün iptal edilmesi sorunu çözmez; daha da karmaşıklştırır. Hükmün yönetmelikten çıkarılması, bu konunun yönetmelikte hiç yer almamasıyla, bu alanlardan ulaşım yolu geçirilmesinin yanı sıra, “bu kez “dinlenme tesisi, akaryakıt istasyonu, açık otopark v.b. tesislere getirilen yasak da kaldırılmış olur. Yönetmelikte” Bu alandan trafik yolu geçirilemez.” biçiminde bir maddenin yer alması gereklidir. Maddenin bu düzenleniş biçiminin hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

5-) Yönetmelikte kaldırılan maddelerden biri de, “ 6-n) Herhangi bir parselde İSKİ tarafından görüş verildikten sonra bu görüşe aykırı bir ifraz işlemi yapılması halinde, verilen görüş ile uygulamaya gidilemez ve yeniden görüş alınması mecburidir.” hükmü de dava konusu yönetmelikte kaldırılmıştır. Oysa bu hüküm, içmesuyu havzalarında çok görülen bu tür hatalı uygulamaların önünü kesmek için konulmuş olumlu bir hükümdü. Bu hükmün kaldırılmış olması ile yönetmeliğin bu düzenleniş biçiminin hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

6-) 2003 ve 2004 yönetmeliklerindeki Küçükçekmece Gölü ile ilgili 21. maddenin (a) bendi de dava konusu yönetmelikte yer almamaktadır. Bu bend, Küçükçekmece Gölü’nü de içme suyu havzası olarak kullanılmasıyla ilgiliydi. Yeni yönetmelik hem bu hükmü kaldırıp hem de Liste-1’deki havzalar içinde Küçükçekmece Havzası’na yer vermemekle, Küçükçekmece Gölünü içmesuyu kaynağı olmaktan çıkartmıştır. Su kaynakları kıt olan, su sıkıntısı çeken ve artık Düzce ve Trakya’dan su almaya yönelmiş olan İSKİ’nin, Küçükçekmece Gölü’ne ve havzasına su kaynağı olarak sahip çıkmaktan vazgeçmesini son derece sakıncalı bir yaklaşım olarak görüyoruz. Yönetmeliğin bu düzenleniş biçiminin hukuka , yasalara , şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

7-) 2003 ve 2004 yönetmeliklerinin Geçici Madde-1’i dava konusu yönetmelikten çıkarılmıştır. Bu madde Yönetmeliğe uygun olmayan yapılarla ilgili işlemlere yöneliktir. Bu nitelikte bir maddenin yönetmelikte yer alması gereklidir. Bu maddenin çıkarılması ile, havzalardaki kaçak, sakıncalı yapılara ilişkin

hiçbir işlem yapmanın dayanağı kalmayacaktır. Yönetmeliğin bu düzenleniş biçiminin hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı olduğu açıktır.

Dava konusu yönetmelik, sakıncalı maddeler içermesinin yanı sıra, yukarıda bir kısmını örneklediğimiz koruma içerikli hükümleri kaldırmasıyla da, son derece sakıncalı bir içerik kazanmıştır. İçme suyu havza ve kaynaklarının böyle bir yönetmelikle idaresi mümkün değildir. Bu konuda, gerçek bir koruma yönetmeliğine ihtiyaç vardır. Bu nedenle, söz konusu yönetmeliğin hukuka, yasalara, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırı bulunduğundan tamamının iptalini talep etme zarureti doğmuştur.

HUKUKSAL NEDENLER: Anayasa, İmar Yasası, Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmelik, 5216 sayılı Büyükşehir Belediyelerinin Yönetimi Hakkında Kanun Hükmündeki Kararname, 5393 sayılı Belediye Kanunu, 2.Eylül 1999 tarihli Yönetmelik ve konuyla ilgili diğer tüm mevzuat. 2872 Çevre Kanunu, 2560 sayılı İSKİ Kuruluş ve Görevleri Hakkında Kanunu, Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği ve konuyla ilgili diğer tüm mevzuat.

NETİCE VE TALEP: Yukarıda açıkladığımız nedenlerle İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi tarafından 16.07.2009 tarih ve 14 sayılı İSKİ Genel Kurul kararı ile kabul edilerek 27 Temmuz 2009 tarihinde Referans Gazetesi’nde yayınlanarak yürürlüğe giren “İSKİ İçme Suyu Havzaları Yönetmeliği”nin Hukuka, Yasalara, Yargı kararlarına, Şehircilik ilkelerine ve Kamu Yararına aykırı olması nedeniyle İPTALİ ve öncelikle YÜRÜTMESİNİN DURDURULMASI’na karar verilmesini, saygılarımızla diler ve sunarız. 25.09.2009

HADIMKÖY METROPOLİTEN ALAN PLANI'NI DAVA ETTİK.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na 12.02.2009 tarihinde onaylanarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda 03.06.2009 tarihinde askıya çıkarılan 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı'na sakıncaları nedeniyle dava açtık. Dava dilekçemizin tam metnini yayınlıyoruz.

DANIŞTAY () DAİRESİ BAŞKANLIĞI'NA

DAVACI : TMMOB
Şehir Plancıları Odası (İstanbul Şubesi)

VEKİLİ : Av. Koray
CENGİZ

DAVALI : Bayındırlık ve
İskan Bakanlığı

KONU : Bayındırlık ve
İskan Bakanlığı tarafından 12.02.2009
tarihinde onaylanan İstanbul Hadımköy
yerleşmesine ait 1/50.000 Ölçekli Hadımköy
(İstanbul) Metropolitan Alan Planı'nın iptali ve
yürütülmesinin durdurulması istemidir.

ÖĞRENME TARİHİ : 12.02.2009
tasdik tarihli Hadımköy (İstanbul)
Metropolitan Alan Planı 03.06.2009 tarihinde
İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda
askıya çıkarılmıştır.

ACIKLAMALAR :

1) Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'na onanan dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı 3194 Sayılı İmar Kanunu'nda tanımlanan planlar arası kademelenme ilkesine açıkça aykırılık taşımakta olup, planlar hiyerarşisinde yeri olmayan, tanımsız bir plandır. 3194 Sayılı İmar Kanunu'nda tanımı yapılan planlar "bölge planı", "çevre düzeni planı" ve "imar planları" olup, "metropolitan alan planı" şeklinde tanımlanmış ve ölçeği belirlenmiş

herhangi bir plan kademesi ve türü bulunmamaktadır. Bu haliyle **dava konusu plan yok hükmündedir.**

2) Öte yandan, yine 3194 Sayılı İmar Kanunu'na göre imar planı yapma, yaptırma ve onaylama yetkisinin hangi durumlarda Bayındırlık ve İskan Bakanlığı tarafından kullanılabilceği de Kanunun 9'uncu maddesiyle belirlenmiştir. Buna göre, kamu yapıları ile ilgili imar planı ve değişiklikleri, afetler dolayısıyla yapılması gereken planlar ve değişiklikleri, birden fazla belediyeyi ilgilendiren metropolitan imar planlarını, demiryolu, karayolu veya hava meydanı ve çevrelerine ait imar planları ve değişikliklerinde Bakanlık yetkisi bulunmaktadır. Dava konusu olayda 3194 Sayılı İmar Kanununun 9'uncu maddesinde belirlenen durumların hiçbiri olmadığı gibi, "birden fazla belediyeyi ilgilendiren metropolitan imar planı" da söz konusu değildir. Anılan Kanun maddesi ile Bakanlığa verilen bu yetki, farklı belediyelerin yetki alanına giren ve bütünlük içinde çözüme kavuşturulması gereken konularda belediyeler arası koordinasyonun sağlanmadığı hallerde kullanılabilir. Oysa dava konusu olayda, planlama alanının tamamında çevre düzeni planı ve nazım imar planı yetkisi sadece İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne ait olup, uygulama imar planı yetkisi de aynı ilçe belediyesine (Arnavutköy Belediyesi) aittir. Söz konusu planların türleri, ölçekleri ve hangi kurumların bu planlarda onama yetkisine sahip olduğu ise 3194 Sayılı İmar Kanunu, 5216 Sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanunu ve 5302 Sayılı İl Özel İdaresi Kanununda tanımlanmıştır. Buna göre, 3194 Sayılı İmar Kanununun 9'uncu maddesi ile plan türleri ve yetkilerine ilişkin diğer yasal hükümler birlikte değerlendirildiğinde, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı'nı yetkisi olmadığı halde onaylamıştır. Başka bir ifadeyle, **dava konusu planı onaylamaya Bakanlığın yasal yetkisi yoktur.**

3) Dava konusu planın 3194 Sayılı İmar Kanunu tarafından tanımı ve ölçeği belirli olmadığı halde, Plan ile arazi parçalarının hangi amaçlarla kullanılacağı ve buralarda geçerli olacak yapılanma koşulları ayrıntılı olarak belirlenmiştir. Sözgelimi, “gelişme konut alanı” kullanımına ayrılan alanlarda E (Emsal): 0,20 olarak belirlenirken, bu alanların içindeki ticaret merkezlerinde bu katsayı E: 0,80 olarak tanımlanmıştır. Oysa yapı yoğunluklarına ilişkin koşulların 1/1000 ölçekli uygulama imar planlarında belirlenmesi hem mevzuatta hem de uygulamada yerleşmiş bir kuraldır. Bazı durumlarda yapı yoğunluklarının 1/5000 ölçekli nazım imar planlarında belirlenmesi de söz konusu olabilmektedir. Ancak, dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı, uygulamaya yönelik alt ölçeklerde belirlenebilecek yapı yoğunluklarını da tanımlama yoluna giderek, planlama esaslarına ve plan tekniğine aykırı kararlar oluşturmuştur. **Dava konusu plan, ölçeğinin gerektirdiği plan tekniğine aykırı olarak yapı yoğunluklarını ayrıntılı belirlediği için planlama esaslarına aykırıdır.**

4) Dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı'nın imar mevzuatında tanımlı ve ölçeği belirlenmiş bir plan türü ve kademesi olduğu bir an için kabul edilse bile, onaylandığı ve askıya çıkarıldığı tarihlerde planlama alanını ilgilendiren 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı yürürlükte olduğundan, dava konusu planın bu üst ölçekli Plan'a uygun olarak hazırlanmış olması gerekmektedir. Yapılan incelemede, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'nda dere koruma bandında kalan yeşil alanlara dava konusu planda yer verilmediği görülmektedir. Bu durumun sel olayları sonucunda yaşanan büyük afetlerde nasıl yıkıcı sonuçlar doğurabildiği iki hafta önceki sel felaketinde bütün çıplaklığıyla gözler önüne serilmiştir. Öte yandan, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'nda tarımsal karakteri korunacak alanda kalan bazı alanların da dava

konusu plan ile “gelişme konut alanı”, “üniversite alanı” ve “eğitim tesisi alanı” gibi kullanımlara ayrıldığı tespit edilmektedir. Bu husus, alt ölçekli planların üst ölçekli planlara uygun olarak hazırlanmasını zorunlu kılan 3194 Sayılı İmar Kanunu hükümleri ve planlama esaslarına da açıkça aykırılık taşımaktadır. Başka bir ifadeyle, **dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı kararlarına aykırı olduğundan planlama esasları, şehircilik ilkeleri ve kamu yararına aykırıdır.**

5) Her ne kadar adı “Metropolitan Alan Planı” olsa da, gerek ölçeği, gerek altlık olarak kullanılan paftaları ve gerekse de Hadımköy bölgesindeki planlama çalışmalarının geçmişte dikkate alındığında, dava konusu planın 29.07.1980 tasdik tarihli 1/50.000 Ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Alt Bölge Nazım İmar Planı'nı baz aldığı anlaşılmaktadır. Söz konusu plan şehircilik ilkeleri ve planlama esasları bakımından güncelliğini ve dolayısıyla geçerliliğini yitirmiş bulunmaktadır. İkinci Boğaz Köprüsü ve TEM Otoyolu dahil olmak üzere, son 25 yıl içinde yapılan hiçbir büyük kamu yatırımını dikkate almayan bu planın 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'nın onayı ve yürürlüğe girmesi ile birlikte hukuken de yürürlükten kalktığı açıktır. **Yürürlükten kalkmış bulunan, eski ve güncelliğini tümüyle yitirmiş bir planın esas alınarak yeni düzenlemeler yapılması şehircilik ilkeleri ve planlama esaslarına açıkça aykırıdır.** Her tür ve ölçekteki planların hazırlanmasında altlık olarak kullanılan halihazır haritaların bile güncel olması gerekirken, dava konusu olayda bu hususun hiç dikkate alınmamış olması imar mevzuatına aykırılık oluşturmaktadır.

6) Dava konusu 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı ile “gelişme konut alanı”, “üniversite alanı” ve “eğitim tesisi alanı” gibi kullanımlara ayrılan alanlar 5403 Sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümleri uyarınca tarım

alanı niteliğindedir. Nitekim, 29.07.1980 tasdik tarihli 1/50.000 Ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Alt Bölge Nazım İmar Planı'nda söz konusu alanlar "tarımsal karakteri korunacak alan" ve "köy yerleşik alanı" lejantında kalmaktadır. Benzer şekilde, dava konusu planlama alanı, 1/100.000 Ölçekli İstanbul İl Çevre Düzeni Planı'nda da büyük ölçüde tarımsal karakteri korunacak alanlar kapsamındadır. **Tarım alanlarının tarım dışı amaçlarla kullanılmasına ilişkin dava konusu plan kararları 5403 Sayılı Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu hükümlerine aykırıdır.**

SONUÇ VE İSTEM : Yukarıda açıkladığımız nedenlerle, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca 12.02.2009 tarihinde onaylanarak İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nda 03.06.2009 tarihinde askıya çıkarılan 1/50.000 Ölçekli Hadımköy (İstanbul) Metropolitan Alan Planı'nın **yasal mevzuata, planlama ilke ve esaslarına ve kamu yararına aykırı olması nedeniyle İPTALİNE ve telifisi mümkün olmayan zararlara neden olunmaması için öncelikle yürütülmesinin durdurulmasına** ve ayrıca yargılama giderleri ile vekalet ücretinin davalı tarafa yükletilmesine karar verilmesi hususunu saygılarımızla arz ederiz

İSTANBUL YENİLEME ALANLARI KTVKK TOPLANTILARINA KATILIMIMIZ SÜRÜYOR

Ekim ayı boyunca toplantılarına katıldığımız, Neslişah ve Hatice Sultan Yenileme Alanları Uygulama Projesi (Sulukule) gibi gündemde sıkça yer alan konuların tartışıldığı Yenileme Kurulu'na Şubemizi temsilen Yönetim Kurulu II. Başkanımız Pınar Özden, kurul temsilcilerimiz Ali Rıza Nurhan ve Emrah Altınok iştirak etmişlerdir. Özellikle Sulukule gibi çok tartışılan konularda temsilcilerimiz planlama etiğine, kültürün kentler açısından önemine vurgu yapmış, İstanbul'un tarihi merkezlerinin, rant

amaçlı projelere teslim edilmemesi gerektiğini savunmuştur.

BOĞAZIÇI PLAN LEJANTI VE PLAN HÜKÜMLERİNİ İLGİLİLERİYLE DEĞERLENDİRDİK

İstanbul Boğaziçi Sahil Şeridi ve Öngörünüm Bölgesi Uygulama İmar Planı Plan Lejantı ve Plan Hükümlerindeki değişikliklerin değerlendirilmesi için Şubemizce 09.10.2009 tarihinde organize edilen toplantıya Beykoz, Üsküdar, Sarıyer Belediyesi, İBB Şehir Planlama Müdürlüğü temsilcileri ile Şubemizin 3 ve 6 nolu KTVKBM temsilcileri, Şube Yönetim Kurulu Başkanımız Erhan Demirdizen ve Şube Sekreter yardımcımız Gökçen Taşkın katılmıştır.

Yapılan toplantı sonucunda toplantı katılımcılarından değerlendirilme yazılarının Şubemize iletmelerine, raporların derlenerek ilgili Bakanlık'a sunulmasına, konunun tüm taraflara aktarılabilmesi için bir etkinlik organize edilmesine karar verilmiştir.

FORUM: İSTANBUL'UN ÇEVRE DÜZENİ PLANI'NI İSTANBUL'UN ŞEHİR PLANCILARI TARTIŞIYOR

10 Ekim Cumartesi günü saat 13:00-17:00 arası Yıldız Teknik Üniversitesi Alpay Aşgun Salonunda düzenlenen forumda Çevre Düzeni Planı tüm boyutlarıyla tartışıldı. Üyelerimizin ve planlama öğrencilerinin geniş katılımıyla ilgi gösterdiği forum, Başkan Erhan Demirdizen'in açılış konuşması ve Yönetim Kurulu Üyesi Duygu Açar'ın Çevre Düzeni Planı'ndaki tartışmalı noktaları aktaran sunuşuyla başladı. Üyelerimizin sırayla söz almasıyla devam eden forum neticesinde plan sürecinde katılımın yetersizliği plan içeriğindeki sakıncalar üyelerimizce dile getirildi. Moderatör Doç. Dr. İclal Dinçer'in (YTÜ) forumu kapatırken yaptığı değerlendirmede forumun sonuçları aşağıdaki şekilde derlenmiştir.

Bu toplantılar planın daha ayrıntılı tartışılacağı toplantılar olarak devam edecek. Herhalde Oda duyurularını yaparak sizleri bilgilendirecek. Umarım daha geniş kitlelere ulaşır, farklı meslek alanlarından da destek alabiliriz, ama önce kendi ortak dilimizi oluşturup sonra onlarla bir araya gelmek daha doğru mudur, tartışılabilir.

Dönüşüm bölgelerini farklı gruplara bölerek farklı farklı tartışmak, sektör odaklı tartışmalara açmak mümkün. Bunların dışında üzerinde durmamız ve çalışmamız gereken tespit ettiğim noktalar şöyle:

- ✓ Katılım sürecine bir yasa, altlık oluşturma konusunu bu tartışmalara yerleştirelim ve oluşturmaya başlayalım. Yoksa bu muğlak kavram iyice muğlak hale gelecek ve yok olup gidecek. Kendimize özgür bir modeli oluşturmamız lazım.
- ✓ Planlama mesleğini özertkleştirmek konusu bir diğer konu. Burada mesleki anlamda yeni kavramları gündeme getirmeliyiz. Şehir plancısının kimliğini, etkinliğini yeniden tanımlama yönünde bir çalışmayı başlatmalıyız.
- ✓ Stratejik plan çalışma gurubu oluşturalım. Katılım kavramı gibi stratejik plandan da herkes aynı şeyi anlamıyor ne yazık ki. Bu planın bir yol haritası yok. Analitik çalışma çok kapsamlı ama kararlar o kapsamda mıdır, onu da dikkatinize sunuyorum.

Ne nasıl değişecek, yeni gelişmeler nasıl olacak, bütün bunlar nasıl yapılacak sorusunun cevabı o plan raporunda yok. Doğum hızları azalıyor, göç oranı azalıyor, tüm bunları göz önünde tutarak Türkiye ve İstanbul nüfus artış hızı azalıyor. Ama nüfusu 16 milyonda nasıl tutacağını ilk başta tarif etmezse zaten plan baştan çöker. Böyle mi olmalı? Çok iç içe, birbiri ile organik bağlantısı olan konular. Stratejik plan konusunda da aynı dili konuşur hale gelmeliyiz. Kentin anayasası meselesini öne çıkararak belki yeni terimler ortaya çıkartmak mümkün olabilir.

- ✓ Herkesin uzman olduğu farklı konular var. Bunların konuşulması çok önemli. Örneğin lojistik konusunda bilgili olan arkadaşım benim de katıldığım dersleri vermeli ki herkes aynı dili konuşabilir hale gelsin.

Planın iyi kötü kırmızı çizgileri var ama bunu da aşan görülmeyen eller de var, bu unutulmamalı hiçbir zaman.

11 EKİM CUMARTESİ – 3. KÖPRÜYE HAYIR MİTINGİ

Odamızın da üyesi ve destekçisi olduğu Üçüncü Köprü Yerine Yaşam Platformu 11 Ekim Pazar günü Beşiktaş Demokrasi Anıtı önünde ‘‘Yıkım-Rant Köprüsüne Geçit Yok: Yaşamı Savunmaya 11 Ekim’de Beşiktaş’a!’’ sloganıyla bir araya geldi. TMMOB’a bağlı meslek örgütlerinin Yıldız Teknik Üniversitesi önünde buluşup sahile doğru yürümesiyle başlayan III. Köprü protestosu, eski halk pazarında tüm destekçi grupların buluşmasıyla devam etti.

14 EKİM YTÜ ÖDÜL TÖRENİ

14 Ekim Çarşamba günü Yıldız teknik Üniversitesinde düzenlenen törene YTÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümünden dereceyle mezun olan öğrencileri tebrik etmek üzere şubemiz yönetim kurulu üyelerimiz Öznur Akalın ve Hülya Yakar katıldılar.

MALTEPE BÖLGE PARKI’NA İLİŞKİN 1/1.000 ÖLÇEKLİ PLANA İTİRAZ ETTİK

Bayındırlık ve İskan Bakanlığı’na 27.08.2009 tarihinde onaylanarak 16.09.2009 tarihinden itibaren bir ay süreyle Maltepe Belediye Başkanlığı’nda askıya çıkarılan Maltepe Üniversitesi’ne ait 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı’na itiraz ettik. Planla birlikte yaklaşık 600 hektar büyüklüğündeki bölge parkına üniversite alanı tanımlaması getirilmekte

ve önemli büyüklükte bir sosyal altyapı alanı kaybı oluşmaktadır. İtiraz dilekçemizi aşağıda okuyabilirsiniz.

MALTEPE BELEDİYE BAŞKANLIĞI'NA,

KONU: 3194 Sayılı İmar Kanununun 9'uncu maddesine göre Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca 27.08.2009 tarihinde onaylanarak 16.09.2009 tarihinden itibaren bir ay süreyle Maltepe Belediye Başkanlığı'nda askıya çıkarılan Maltepe Üniversitesi'ne ait 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı'na itirazlarımız.

Askıdaki 27.08.2009 onay tarihli 1/1000 Ölçekli Maltepe Üniversitesi Uygulama İmar Planı'nın Açıklama Raporu'nda, plan kararlarının dayanağı olarak Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca 27.01.1998 tarihinde onaylı 1/50 000 Ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Alt Bölge Nazım Planı Değişikliği gösterilmiştir. Ancak, söz konusu 1/50 000 Ölçekli Nazım Plan ve Değişiklikleri, 1/100 000 Ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı'nın İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca 15.06.2009 tarihinde onaylanarak 17.07.2009 tarihinde ilan edilmesiyle geçerliliğini yitirmiştir. Buna karşın, itiraz konusu imar planı, eski tarihli ve yürürlüğü bulunmayan 1/50 000 Ölçekli Nazım Plan hükümleri dikkate alınarak onaylanmıştır. Bu nedenle, itiraz konusu 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı yasal dayanaktan yoksundur, YOK hükmündedir.

3194 Sayılı İmar Kanunu ve eki yönetmelik hükümleri ile diğer ilgili mevzuata göre, 1/100 000 ölçekli çevre düzeni planının onaylanarak yürürlüğe girmesinden sonra, eski tarihli üst ölçekli planların yürürlükten kalkması, ya da kademelenme ilişkisi söz konusu ise, alt ölçekli planın üst ölçekli plan kararlarına göre revize edilmesi gerekmektedir. 1/50 000 Ölçekli İstanbul Metropolitan Alan Alt Bölge Nazım Planı, gerek tür ve gerekse de ölçek olarak mer'i mevzuata göre plan kademelenmesinde yeri olmayan, 1/100 000 ölçekli çevre düzeni planının alt kademe planı olduğuna dair herhangi bir yasal düzenleme bulunmayan bir plandır. Mülga İmar ve İskan

Bakanlığı'nca onaylandığı 1980 yılının koşullarına göre yapılmış ve yürürlüğe konulmuş, İstanbul'un eski üst ölçekli planıdır. Dolayısıyla da, bugünkü yasal mevzuat uyarınca İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca onaylanarak yürürlüğe konulan 1/100 000 Ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı'nın yürürlüğü ile birlikte hukuki ve teknik geçerliliğini yitirmiştir.

Bu açıklamalar ışığında, 1/100 000 Ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı'nın onaylanarak aleniyet kazandığı 17.07.2009 tarihinden sonra, eski tarihli ve geçersiz 1/50 000 Ölçekli Nazım Plan hükümleri uyarınca İmar Kanununun 9'uncu maddesine göre 1/5000 Ölçekli Nazım İmar Planı ve 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı'nın Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca re'sen onaylanması yasal düzenlemeler ve hukuk karşısında geçersiz bir işlemdir.

İtiraz konusu imar planlarının, 1/100 000 Ölçekli İstanbul Çevre Düzeni Planı doğrultusunda İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca yapımına başlanan ve ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına duyuruları yapılan 1/25 000 Ölçekli İstanbul Nazım İmar Planı'nın onaylanmasına müteakip ve bu plana uygun olarak hazırlanması gerektiği halde, hiçbir zorunluluk olmamasına rağmen Bakanlık tarafından aceleyle onaylanmasında kamu yararı bulunmamaktadır.

Bunların yanı sıra, 3194 Sayılı İmar Kanununun 9'uncu maddesine Bayındırlık ve İskan Bakanlığı'nca re'sen onaylanarak yürürlüğe giren Maltepe Üniversitesi 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı ile uyumlu 1/5000 ölçekli nazım imar planının da aynı yasal yetki uyarınca onaylanarak askıya çıkarılması gerektiği halde, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nca askıya çıkarılmamış olduğu tespit edilmiştir. Başka bir ifadeyle, itiraz konusu 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı'nın hangi nazım imar planı kararına uygun olarak hazırlandığı ve onaylanarak askıya çıkarıldığı hususunda yasal bir boşluk oluşmuştur. Bu bakımdan, itiraz konusu 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı'nın dayanağı olan herhangi bir aleniyet kazanmış 1/5000 ölçekli nazım imar planı bulunmamaktadır. Bu husus 3194 Sayılı İmar Kanununa açık aykırılık oluşturmaktadır.

Öte yandan, itiraz konusu imar planı ile “üniversite alanı” kullanımına ayrılan alanın önemli bir bölümü, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nca 09.03.2005 tarihinde onaylı 1/5000 Ölçekli Büyükbakkalköy Çevresi Nazım İmar Planı’nda “Bölge Parkı” kullanımında kalmaktadır. Buna rağmen, itiraz konusu imar planı, yürürlükteki söz konusu 1/5000 Ölçekli Nazım İmar Planı’nı dikkate almadan, plansız alanlarda yapıldığı gibi halihazır harita üzerinde yapılmıştır. İlgili mevzuata göre “imar planı değişikliği” olarak hazırlanması gerektiği halde buna dikkat edilmediğinden ve plan değişikliğinde uyulacak şartlar yerine getirilmediğinden, itiraz konusu imar planı planlama esaslarına ve şehircilik ilkelerine aykırıdır.

Plan Yapımına Ait Esaslara Dair Yönetmeliğin 27’nci maddesi, imar planı değişikliklerinde uyulması gereken esasları belirlemiş bulunmaktadır. Buna göre, imar planındaki bir sosyal altyapı alanının kaldırılması ya da küçültülmesi halinde, eksilen alan kadar eşdeğer alanın hizmet bölgesi içinde ayrılması gerekmektedir. İtiraz konusu imar planı ile, 09.03.2005 onay tarihli 1/5000 Ölçekli Büyükbakkalköy Çevresi Nazım İmar Planı’nda “bölge parkı” kullanışı kaldırılmış ve yerine “üniversite alanı” kullanışı getirilmiştir. Sosyal altyapı alanını azaltıcı değişiklik yapılırken anılan Yönetmelik hükmünün gerekleri yerine getirilmemiştir. Bu durum planlama esaslarına aykırıdır.

Ayrıca, 1/5000 Ölçekli Büyükbakkalköy Çevresi Nazım İmar Planı’na göre “Bölge Parkı” kullanımında kalan alan bütünü için İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nca “Maltepe Bölge Parkı Fikir Projesi Yarışması” düzenlenmiş olup, Odamızca da jüri üyesi görevlendirilen söz konusu yarışma sonucunda bir proje uygulanmak üzere derece almıştır.

600 hektar yüzölçümlü alanı kapsayan söz konusu Bölge Parkı’nın Maltepe ve çevresi için yaşamsal önemde bir aktif yeşil alan olduğu ve benzer özellikte yeşil alanlar oluşturulmasının yoğun yapılaşmalar nedeniyle neredeyse imkansız olduğu da dikkate alındığında, Maltepe Bölge Parkı’nın yarışma projesi doğrultusunda korunması ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı’nca uygulanmasının önemi daha net anlaşılacaktır. Oysa, yarışma projesi ile Bölge Parkı bütünü içinde tasarlanmış olan bir kısım alan itiraz

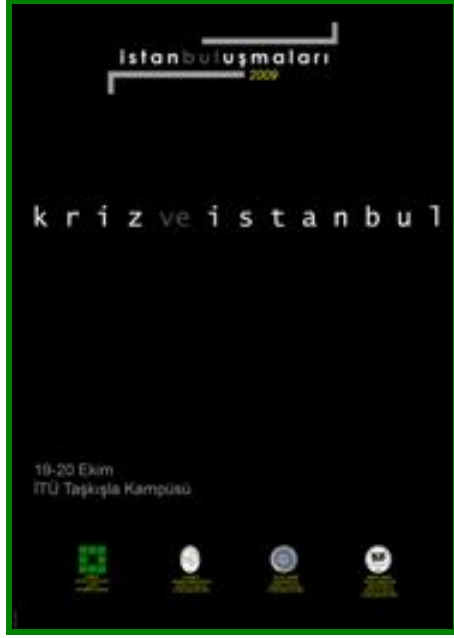
konusu imar planı tarafından üniversite alanına dahil edilmiş olup, bu husus İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı tarafından düzenlenen fikir projesi yarışmasının da kadük hale gelmesine sebep oluşturmaktadır.

Yukarıda açıklanan hususlar çerçevesinde, plan kademelenmesi ilkesi ile imar planı değişikliklerinde uyulacak esaslara aykırı olarak 3194 Sayılı İmar Kanununun 9’uncu maddesine göre Bayındırlık ve İskan Bakanlığı’nca 27.08.2009 tarihinde onaylanan, sosyal altyapı alanlarını azaltıcı nitelikteki Maltepe Üniversitesi 1/1000 Ölçekli Uygulama İmar Planı’na 3194 Sayılı İmar Kanununun 9’uncu maddesi uyarınca yasal haklarımız saklı kalmak kaydıyla itirazlarımızı sunar, gereğini arz ederiz.

Saygılarımızla,

Tayfun KAHRAMAN
Şube Sekreteri

**İSTANBUL BULUŞMALARI'NIN
ÜÇÜNCÜSÜ “KRİZ ve İSTANBUL”
TEMASIYLA 19-20 EKİM
TARİHLERİNDE İTÜ'DE
GERÇEKLEŞTİ**

İstanbul Buluşmaları'nın üçüncüsü “Kriz ve İstanbul” temasıyla 19-20 Ekim günleri İstanbul Teknik Üniversitesi Taşkışla Kampüsü 127 No.lu salonda gerçekleşti. Odamızın İTÜ, YTÜ ve MSGSÜ Şehir ve Bölge Planlama Bölümleriyle ortaklaşa düzenlediği etkinliğe bu yıl da katılım büyüktü. İki gün boyunca “Sayılarla Kriz, Kriz ve Sektörel Yatırımlar, Kriz Ortamında İstanbul'un Yönetimi ve Krizin Toplumsal Yansımaları” Başlıkları altında düzenlenen oturumlarda farklı disiplinlerden akademisyenler, yöneticiler ve uzmanlar 2009 yılını derinden etkileyen ekonomik krizin İstanbul üzerindeki etkilerini değerlendirdi. Etkinlik teması ve etkinlik programı aşağıda yer almaktadır:

**İSTANBUL BULUŞMALARI 2009
19-20 Ekim 2009**

TEMA

Dünyayı derinden etkileyen, sarsan ve son yüzyılın en ciddi krizi olarak nitelendirilen ekonomik kriz, İstanbul'un gündemine de damgasını vurdu. Ülkenin makro-ekonomik göstergelerinin paralelinde, İstanbul'da da kriz birçok sektörü derinden sarsıyor; toplum üzerinde derin izler bırakıyor. Uluslararası ağlar kadar yerel ağlar da krizden önemli ölçüde etkileniyor. Kentte bir yandan sanayi, finans, sigorta, gayrimenkul, inşaat gibi sektörler krize bağlı olarak kapasite küçültürlerken, bu sürecin toplumsal yansımaları da farklı düzlemlerde kendini gösteriyor. Üretim ve yatırımlardaki yavaşlama, işsizlik, gelir dağılımı dengesizliği ve yoksulluğun artması şeklinde kentsel alanlara yansıyor. 2008 yılında 2 bin 345 aile ve 17 bin 489 kişi İstanbul'dan göç etti. Plansız ve kontrolsüz bir şekilde yaşanan gelişmeler, Türkiye'nin ekonomik kalbi niteliğindeki İstanbul'un halihazırda da önemli ölçüde darboğaz içinde olan kent mekanına ve kent yaşamına olumsuz etkiler yapıyor.

2007 yılında düzenlenen İstanbul Buluşmaları, “Büyük Projeler” konusunu gündemine almıştı. 2008 yılında düzenlenen İstanbul Buluşmaları etkinliği ise “Belirsizlik Ortamında Planlama” teması etrafında gerçekleşti. İçinde bulunduğumuz kriz dönemi, başta değişen planlama paradigmlarına hazırlıksız yakalanan ülkemizde, kentlerimiz ve planlama açısından mevcut bulunan belirsizliklere yenilerinin eklemesi düşüncelerini tartışma gündemine taşıyor. 2009

yılı ile birlikte, birçok kesim için belirsizlik ortamı, yerini kriz ortamına bırakıyor.

Bu kapsamda 19-20 Ekim 2009 tarihleri arasında düzenlenecek İstanbul Buluşmaları'nın ana teması “Kriz ve İstanbul” olarak belirlendi. Dünya genelinde yaşanan ekonomik krizin, İstanbul'un farklı sektörlerine, yatırımlarına, toplumsal yapısına etkilerinin iki gün boyunca, planlama, yatırımlar, kent yönetimi ve toplumsal yapı zemininde oluşturulacak oturumlarda tartışılması hedefleniyor. İstanbul Buluşmaları

2009, üçüncü kez, sivil toplum, kent yöneticileri, meslektaşlar ve kent yöneticileri gibi ilgili tarafları bir araya getirerek 2009 yılının gündemi olan ekonomik krizi, planlama ortak paydası altında farklı sektörlerle birlikte masaya yatırmayı planlıyor. Ekonomik krizin neleri ne ölçüde etkilediği ve bundan sonra bizleri nelerin beklediği, bu ortamda planlamanın nerede durduğu cevap aranması gereken temel sorular olarak karşımıza çıkıyor.

İstanbul Buluşmaları 2009, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi Şehir ve Bölge Planlama bölümü ev sahipliğinde, TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi, Yıldız Teknik Üniversitesi, Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi ve İstanbul Teknik Üniversitesi Şehir ve Bölge Planlama Bölümleri işbirliği ile gerçekleştirilecek. Daha önceden olduğu gibi, İstanbul Buluşmaları 2009 da tüm İstanbul halkının katılımına açık olacak.

PROGRAM

1. GÜN

09:30-10:00 Açılış Konuşmaları

- Prof. Dr. Orhan HACIHASANOĞLU- İTÜ Mimarlık Fakültesi Dekanı
- Prof. Dr. Handan TÜRKOĞLU - İTÜ Mim. Fak. Şehir ve Bölge Planlama Bölüm Başkanı
- Erhan DEMİRDİZEN - TMMOB Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Başkanı

10.00-11:00 Davetli Konuşmacılar

- Erdoğan BAYRAKTAR – T.C. Başbakanlık Toplu Konut İdaresi
- Mustafa SÖNMEZ – Cumhuriyet Gazetesi

11:30 -13:00 I. Oturum: Sayılarla Kriz

Moderatör: Prof. Dr. Handan TÜRKOĞLU – İTÜ
- Prof. Dr. Hayri KOZANOĞLU – Marmara Üniversitesi
- Prof. Dr. Ümit ŞENESEN – İTÜ
- Yrd. Doç. Dr. Şule NECEF - Marmara Üniversitesi

14:00-16:00 II. Oturum: Kriz ve Sektörel Yatırımlar – I

Moderatör: Yrd. Doç. Dr. P. Pınar ÖZDEN – Şehir Plancıları Odası

- Bahadır TEKER – İstanbul Mortgage Finansman A.Ş.
- B. Gül DELİKTAŞ – TOKİ - Strateji ve Geliştirme Daire Başkanlığı
- Prof. Dr. Fulin BÖLEN - İTÜ
- Ertan ŞİMŞEK – İBB Ulaşım Planlama
- Doç. Dr. Azime TEZER – İTÜ

16:15-18:15 III. Oturum: Kriz ve Sektörel Yatırımlar – II

Moderatör: Erhan DEMİRDİZEN – ŞPO
- Firuz SOYUER - ULI Türkiye Yönetim Komitesi
- Turgut GÜR - Türkiye Turizm Yatırımcıları Derneği

2. GÜN

10:30-12:30 IV. Oturum: Kriz Ortamında İstanbul'un Yönetimi

Moderatör: Doç. Dr. Fatma ÜNSAL - Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi
- Mevlüt UYSAL - Başakşehir Belediye Başkanı
- Fikret TOKSÖZ - Türkiye Ekonomik ve Sosyal Etüdler Vakfı
- Ahmet TURGUT - ŞPO
- Asuman Yeşilirmak - Mimar

14:00-16:30 V. Oturum: Krizin Toplumsal Yansımaları

Moderatör: Prof. Dr. Ayşenur ÖKTEN – YTÜ
- Prof. Dr. Bozkurt GÜVENÇ
- Prof. Dr. Çağlar KEYDER - Boğaziçi Üniversitesi
- Doç. Dr. Hatice KURTULUŞ - İstanbul Üniversitesi
- Özgür TEMİZ - Şehir Plancısı

17:00-18:00 Değerlendirme

Moderatör: Prof. Dr. Zekai GÖRGÜLÜ – YTÜ

18:00-19:00 Kokteyl ve Müzik Dinletisi

**24-25 EKİM – KAMULAŞTIRMA
BİLİRKİŞİ EĞİTİMİ**

Odamız Meslek İçi Sürekli Eğitim Merkezi (MİSEM) tarafından her yıl düzenlenen Kamulaştırma Bilirkişi Eğitim Semineri'nin İstanbul ayağı bu yıl Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Fındıklı Kampüsünde gerçekleşti. İki gün boyunca Mimarlık Fakültesi Video Konferans salonunda gerçekleşen eğitimin ardından 25 Üyemiz Kamulaştırma Bilirkişi Listelerinde yer almaya hak kazandı.

31 EKİM ÜCRETLİ ÇALIŞAN VE İŞSİZ ŞEHİR PLANCILARI ÇALIŞTAYI

14-15 Kasım'da Düzenlenecek olan TMMOB Ücretli ve İşsiz Mimar Mühendis ve Şehir Plancıları Kurultayı'na Şehir Plancıları Odası İstanbul Şubesi olarak sunacağımız Önergenin hazırlanması amacıyla Yıldız Teknik Üniversitesi Alpay Aşgun Salonu'nda üyelerimizle bir araya

geldik. TMMOB Elektrik Mühendisleri Odası İstanbul Şube başkanı Erhan Karaçay'ın ve Şube Sekreterimiz Tayfun Kahraman'ın Kurultay Sürecine ve Kurultay Hedeflerine yönelik yaptığı konuşmalar sonrasında başlayan çalıştay, forum şeklinde ilerledi. Çalıştay öncesi gerçekleşen komisyon toplantılarında belirlenen içerik dahilinde "Kamu Çalışanları ve Akademisyenler, Özel Sektör Çalışanları, İşsiz Plancılar ve Öğrenciler" olmak üzere dört ayrı başlık altında gerçekleşen tartışmalar sonrası Kurultay'da sunulacak önergeye yönelik bir taslak ortaya çıktı. Taslak önergeye yansıyan başlıkların dökümü ise şöyle şekillenmiştir:

1 Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamını belirleyen yasalar.

İki senede bir düzenli olarak TMMOB ÜİMMŞP kurultayının gerçekleştirilmesi. TMMOB'un istihdam artışına, çalışma saatlerinin düşürülmesine ve iş hacmi ve çalışan sayısına yönelik çalışma yapılarak standartların belirlenmesi. Bu çalışmanın yapılabilmesi için TMMOB ve Odalarda çalışma komisyonlarının kurulması. TMMOB'a bağlı mesleklerin Kamu kurumlarında istihdamının artırılmasına yönelik norm kadro kapasitesinin artırılması doğrultusunda bu mesleklerin kamu kurumlarında hangi oranlarda istihdam edilmesi gerektiğine dair çalışma yapması.

2 Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma koşulları

İş güvenliği
Kamu ve özel sektörde işyeri dışındaki çalışmaların farklı ücretlendirilmesi.

3 Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancıları için asgari ücret ve ücret

TMMOB'un en az ücret belirleme aşamasında mesleğin etik açıdan suistimal edilmemesini sağlayıcı ve mesleki gelişim için harcamaların önünü açacak iyileştirmeleri de göz önünde bulundurması, ve belli dönemlerde bunu güncellemesi

TMMOB'ca insanca yaşam koşullarının uygun en az ücretin belirlenmesi.

Odalarda uygulanan en az ücret yönetmelikleri ve vize uygulamasında çalışanların TMMOB'ca belirlenecek en az ücret miktarın denetlenmesinin sağlanması

En az ücretin denetlemesi konusu

En az ücret belirlenmesi hususunda insani yaşam koşullarına uygun ve mesleki gelişim için gerekli payın da göz önünde bulundurulması

4 Kamu ve özel sektörde çalışan ücretli mühendis, mimar ve şehir plancılarının özlük hakları ve iş güvencesi

İş kapsamının yönetmelik ve sözleşmelerde net olarak tanımlanması ve belirsiz ifadelerin kaldırılması.

Ek mesai düzenlemeleri, sigorta bedelinin eksik yatması veya yatmaması, proje bazlı personel alımlarında yaşanan mağduriyet, maaşların zamanında yatırılmaması veya eksik yatırılması ve iş güvenliği konularını detaylı olarak çerçevlendiren bir **tip sözleşme** hazırlanması ve bu tip sözleşmenin uygulanmasına yönelik çalışmaların tüm TMMOB örgütlerini kapsayan bir çatıda yürütülmesi.

Emeklilik

5 Kapitalizmin dünyadaki ekonomik krizi ve özlük haklarına etkileri

krizin etkilerinin ortaya çıkarılması için profil çalışmasının yenilenmesi.

6 İşsizliğin ve güvencesizliğin mühendis, mimar ve şehir plancıları üzerindeki etkileri

Üyelerin açacağı davalarda tmmobun ve odaların taraf olması.

Dayanışma Fonu oluşturularak kamu yararı ve meslek ilkelerinin savunulması sebebiyle işten atılmalarda kullanılması.

7 Ücretli ve işsiz kadın mühendis, mimar ve şehir plancılarının çalışma yaşamında karşılaştıkları sorunlar ve çözümleri

Tüm iş alanlarında kota uygulamasının hayata geçirilmesine yönelik çalışma yapılması.

Doğum izni

Kreş

8 Özelleştirmenin mühendis, mimar ve şehir plancıları üzerindeki etkileri

Kamuda çalışan sözleşmeli personelin kamu personeli olarak kadroya geçirilmesi, Kamu ve özel sektörde imzalanan sözleşmelerin hazırlanacak **bir tip sözleşme standardına** uygun hale getirilmesi. Proje bazlı çalışan istihdam edilmesinde **tip sözleşmenin** geçerli olması. Kamu kurumlarında taşeron firma üzerinden istihdam edilmelere son verilmesi.

9 Çalışma yaşamında karşılaşılan diğer sorunlar ve çözüm önerileri

İşe alımlarda ırk, din, cinsiyet ve siyasi görüşlere göre ayırım yapılması.

10 Örgütlenme; TMMOB, sendikalaşma, diğerleri

TMMOB çatısı altında özlük hakları konusunda üyelere özellikle hukuki süreçlerde yardımcı olacak bir hukuki danışma birimi kurulması

11 Ücretli mühendis, mimar ve şehir plancıları için istihdam ve eğitim

TMMOB'un YÖK'ün üniversitelerdeki kontenjan artışlarını değerlendirmesi ve bu artışların Odalarla yapılacak veri paylaşımına göre yapılması

BASINDA ŞUBEMİZ

YAZILI VE GÖRSEL BASINDA “RANT KÖPRÜSÜ” TARTIŞMALARI

III. Köprü tartışmaları Ağustos ayına damgasını vurdu. Konuyla ilgili olarak birçok TV ve radyo kanalına canlı bağlantılarla katılan başkanımız Erhan Demirdizen III. Köprü'nün İstanbul'un ulaşım ihtiyacını karşılayacak bir proje olmadığını, daha çok siyasi bir emlak projesi olduğunu belirtti. Ulaşım ile ilgili bilimsel verilerin köprüyü işaret etmediğini, Marmaray raylı sistem yatırımının ise doğru tercih olduğunu belirten başkanımız, kamunun bütün kısıtlı kaynaklarını köprü yerine marmaray için kullanmasının doğru olacağını ekledi. İstanbul Çevre Düzeni Planı'nın III. Köprü'yü bir ulaşım projesi olarak önermediğini, dolayısıyla projenin yasal zemininin de bulunmadığını ifade eden Demirdizen, açıklanan güzergahın İstanbul'un Kuzey Ormanları ve korunması gereken su havzaları için oluşturacağı risklerin altını çizdi. Tartışmanın yoğun olarak gündeme yansıdığı 19-21 Ağustos tarihlerinde Erhan Demirdizen'in canlı bağlantılarla konuk olduğu programların listesi şöyle:

Bugün TV 17:00 Bülteni- 19.08.2009
CNN Türk - 18:00 haberleri - 19.08.2009
RADYO CCN Türk - 360 Derece Programı -
19.08.2009
CNN Türk - 23:00 haberleri - 19.08.2009
KANAL T 13:00 haberleri - 20.08.2009
NTV - 10:00 haberleri - 20.08.2009
NTV - 11:00 haberleri - 20.08.2009
Best FM - Gazoz Ağacı Programı -
20.08.2009
NTV Yakın Plan - 20.08.2009
SKYTURK İşin Aslı Programı - 20.08.2009
Kanal 24 - 24 Sabah Programı - 21.08.2009
NTV Güne Başlarken - 21.08.2009

Otohaber - 07.09.2009

Ayrıca Odamız üyesi Orhan Demir 20 Ağustos TRT-1 Ana Haber Bülteni'ne verdiği röportajda III. Köprü'nün bilimsel açıdan sakıncalarını vurguladı.

Habertürk - 14.09.2009

Habertürk – 20.08.2009

9 EYLÜL 2009 – SEL FELAKETİ

Eylül ayının gündemi ise İstanbul'da 9 Eylül'de yaşanan yoğun yağış sonrası Ayamama Deresi'nin taşmasıyla 29 kişinin ölümüne neden olan sel felaketi idi. Bu üzücü gündem TV ve Radyo kanallarında oldukça geniş yer bulurken Şubemiz Başkanı Erhan Demirdizen ve II. Başkan Pınar Özden ve Şube Sekreterimiz Tayfun Kahraman katıldıkları programlarda meydana gelen felaketin bilançosunu ağırlaştırıcı noktalara değinirken yasadışı imar haklarına ve izinsiz yapılaşmaya göz yuman kent yönetimini eleştirdi. Şubemizin basın açıklamasını Eylül ayı haberleri başlığında verdiğimiz Sel Felaketine yönelik Demirdizen ve Özden ve Kahraman'ın yanı sıra Yönetim Kurulu Üyemiz Mehmet Murat Çalık ve Üyemiz Doç. Dr. Azime Tezer'in katıldıkları radyo ve televizyon programlarının listesi şöyle:

CNBC-e Son Baskı Programı – 09.09.2009
 FOX TV Akşam Haberleri - 09.09.2009
 Habertürk Parantez Programı – 09.09.2009
 SkyTürk Haber - 09.09.2009
 SkyTürk Kırmızı Bülten – 09.09.2009
 SkyTurk Her Şey Ekonomi Değil – 09.09.2009
 STV Ana Haber Bülteni – 09.09.2009
 CNNTürk Beş N Bir K – 10.09.2009
 Fox TV – Çalar Saat – 10.09.2009
 Habertürk – Haber Masası – 10.09.2009
 Kanal D – Ana Haber Bülteni – 10.09.2009
 Show TV Ana Haber Bülteni – 10.09.2009
 STV – Merhaba Yenigün – 10.09.2009
 Habertürk – Haber Masası – 11.09.2009
 Kanal D Ana Haber – 11.09.2009
 Show TV Sabah Haberleri – 11.09.2009

Habertürk Akşam Haberleri – 14.09.2009
 Habertürk – 1 GÜN – 14.09.2009
 SkyTürk İki Nokta Programı – 14.09.2009
 CNN Türk – Yenigün – 15.09.2009
 HaberTürk Uyandırma Servisi – 15.09.2009
 Kanal T – Nurseli İdiz'le Gecelik Haberler – 15.09.2009
 CNN Türk ÖZEL YAYIN – 16.09.2009
 Habertürk Akşam Haberleri – 16.09.2009
 SkyTürk – Kırmızı Bülten – 28.09.2009

Tercüman – 13.09.2009

Sel felaketi sonrası Basının ilgi odağı haline gelen Ayamama deresi çevresinde İSKİ'nin dere yatağına 25 m.lik koruma bandı önermesiyle ilgili Habertürk'e konuşan başkanımız şu açıklamayı yaptı: "İSKİ yönetmeliğine göre dere yatağı civarında her iki yönde de 100 metre koruma bandı olması gerekiyor. Fakat yönetmelikte esnek bir cümle vardı ve bu bandı düşürüyordu. Biz de Şehir Plancıları Odası olarak işte bu cümleye dava açtık. Koruma mesafesinin 100 m. olması şart."

Habertürk – 20.09.2009

ÇDP TARTIŞMALARI BASINA DA YANSIDI

8 Ağustos 2009 – Milliyet

Milliyet – 08.08.2009

Temmuz ayında İBB’de askıya çıkan ve askı süresinde itiraz ettiğimiz İstanbul Çevre Düzeni Planı hakkında Milliyet Gazetesine açıklamalar yapan planın tartışmalı noktalarına değinerek Oda içinde üyelerimizle yapılacak toplantılarda bir eylem planı yapılacağını ve gerekirse planın dava edileceğini belirtti.

FİNANS MERKEZİ İÇİN YER SEÇİMİ TARTIŞMALARI

Milliyet – 04.09.2009

Daha önce Ataköy’e yerleştirilmesi planlanan finans merkezi için adı geçen Baltalimanı-Armutlu vadisi, maslak ve Kartal bölgeleri basına yansıdı. Şube Başkanımız Erhan Demirdizen bir bölgenin bilimsel çalışma olmadan finans merkezi ilan edilip plana işlenmesinin yanlış olduğunu belirttiği demeçte Finans merkezinin oluşturacağı 150.000 kişilik istihdam ve beraberinde oluşacak yoğunluğa dikkat çekti.

CUMHURİYET ANITI’NA BARIYER ENGELİ

TRT 1 Sabah Haberleri – 04.08.2009

Bir süredir Taksim Meydanı’ndaki Cumhuriyet Anıtı’nı çevreleyerek anıtı yaklaşılmasını engelleyen güvenlik bariyerleriyle ilgili habere konuk olan şube başkanımız Erhan Demirdizen, Meydanların kentte yaşayan insanların buluşma noktası olduğuna dikkat çekerek bu tarz bir güvenlik önlemiyle Meydan insanların kullanımına kapatmanın yanlış olduğunu belirtti. TRT’nin bu haberinin ardından meydandaki bariyerlerin kaldırıldığı da tarafımızdan gözlemlendi.

YIKILAMAYAN KURS BİNASI

Tarihi yarımada’daki İsmailağa Cemaatine ait 8 katlı bina kaçak olmasına rağmen 15 yıldır yıkılmıyor. 1994 yılında Fatih Belediye Encümeni tarafından yıkım kararı verilen binanın yıkılmaması ile ilgili Fatih Belediyesi “Yıkım için ihale açtık fakat kimse katılmadı” derken binanın bulunduğu Parsel 2005 yılında yapılan Fatih Koruma Amaçlı Uygulama İmar Planı’nda “Özel Eğitim Alanı” olarak tanımlanmış.

Milliyet 30.08.2009

Başkanımız Erhan Demirdizen konuyla ilgili olarak 30 Ağustos tarihli Milliyet gazetesine yaptığı açıklamada planda belirtilenin sadece fonksiyon olduğunu belirterek imar durumunu etkileyen bir karar olmadığını altını çizdi. Fatih

belediyesinin yıkım ile ilgili açıklamasına ise “istenseydi İBB’den destek alınabilirdi” diyerek ihale açıklamasının yetersizliğini vurguladı.

DEMİRDİZEN KURBAĞALIDERE ÇEVRESİ HAKKINDA UYARDI

24 Eylül tarihli Habertürk Gazetesi’nin İstanbul ekine konuşan Şube Başkanımız Erhan Demirdizen, Kadıköy Fikirtepe’nin ortasından geçen Kurbağalıdere’ye dikkat çekerek olası sel baskınlarına karşı uyarıda bulundu.

Habertürk-İstanbul 24.09.2009

Derenin yanında Hasanpaşa İlköğretim Okulu, Adliye Binası, Hastane, Boya Atölyeleri ve Trafö olduğunu belirten Demirdizen, bu yapıların dere tabanına çok yakın olduğunu kaydederek taşkın sahasında hiç bir fiziki önlem alınmadığını söyledi.